

NOVA ГАЗЕТА

№19 (278) Травня 15, 2014, Нью-Йорк

№19 (278), May 15, 2014, New York

УКРАЇНА СЬГОДНІ

**КАРИКАТУРНІ РЕФЕРЕНДУМИ -
ЩЕ ОДИН ОБЛИЗЕНЬ ПУТІНА** **СТОР. 6-7**

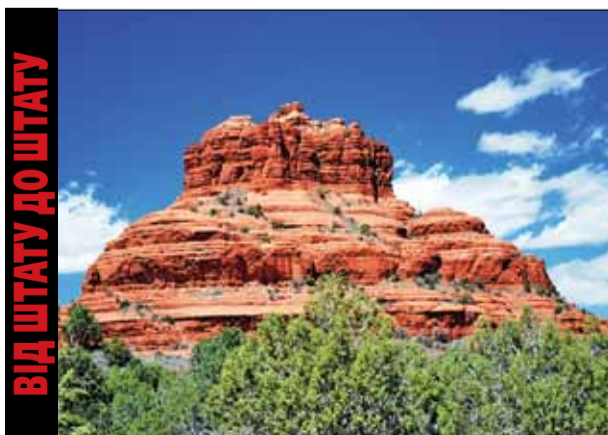
СКАНДАЛ

**ДОНАЛД СТЕРЛІНГ - БАСКЕТБОЛЬНИЙ
ПЛАНТАТОР ХХІ СТОЛІТТЯ** **СТОР. 9**

КІНОФЕСТ-2014

**ПРОМОВИСТЕ НІМЕ КІНО І ТИША
ГРОМОГЛАСНОГО МАЙДАНУ** **СТОР. 14-15**

ВІД ШТАТУ ДО ШТАТУ

**ПІРАМИДИ СЕДОНИ: В ПОШУКАХ
ПАРАЛЕЛЬНОГО СВІТУ** **СТОР. 20-21**

НАШЕ ВЧОРА І ЗАВТРА

СТОР. 3

Католицька Ігуа Ю...

ІНІАН

Ukraine

**16-18 ТРАВНЯ - НАШ
ФЕСТИВАЛЬ У НЬЮ-ЙОРКУ**

СТОР. 2

УКРАЇНСЬКА КАТОЛИЦЬКА ЦЕРКВА СВЯТОГО ЮРА

**St. George Ukrainian Catholic Church
East 7th Street between 2nd & 3rd Avenue**

UKRAINIAN FESTIVAL

УКРАЇНСЬКИЙ ФЕСТИВАЛЬ

MAY 16, 17, 18 ТРАВНЯ
п'ятниця, субота, неділя
Food, Dance
and Singing Performances

Фестивальна Забава
в суботу, 17 травня, 2014
Поч. о 9 год., вечора.
Вступ:\$30.00

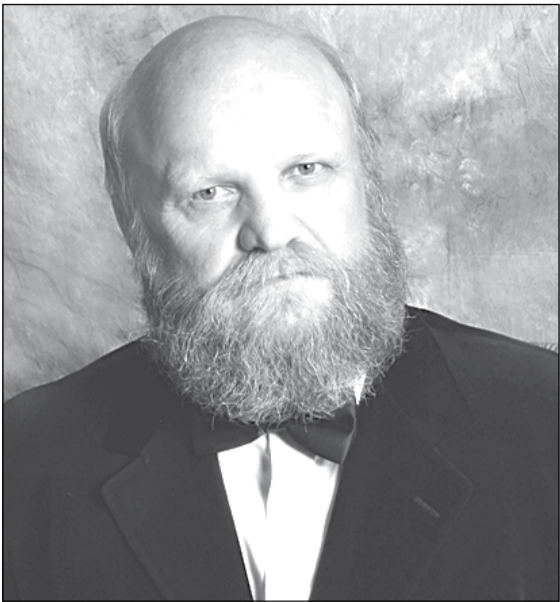
Грає гурт «АННА-МАРІЯ»
Столи можна
замовляти за тел:
917-620-7256,
212-674-3592

**ГОЛОВНИЙ СПОНСОР ФЕСТИВАЛЮ – ФЕДЕРАЛЬНА КРЕДИТОВА
 КООПЕРАТИВА «САМОПОМІЧ» У НЬЮ-ЙОРКУ**

FUN FOR ALL AGES! COME ONE COME ALL!

**ОРГАНІЗАЦІЙНОМУ КОМПЕТУ ПОТРІБНІ ПОМІЧНИКИ-ДОБРОВОЛЬЦІ
 ДЛЯ ПІДГОТОВКИ ФЕСТИВАЛЮ**

65 років від редактора

Доброго дня, шановні читачі!

У день, коли цей номер «Нової газети» потрапить до ваших рук, до президентських виборів в Україні залишиться рівно 10 днів. 25 травня Україна, а з нею й громадяни України, які мешкають за кордоном, підуть на виборчі дільниці, щоб обрати в цей нелегкий, доленосний для України час нового українського президента. На жаль, вже вкотре обирати доведеться між кепським і дуже кепським. Бо гідні кандидати, які всім своїм життям довели своє право бути президентом, як кажуть соціологи, непрохідні. А ще більш гідні, такі як Євген Сверстюк, або вже дуже старі, або не балотуються зовсім, бо вважають, що бути у верхніх ешелонах влади – це великий гріх.

Але сьогодні не йдеться, хто з кандидатів кращий, а хто гірший. Україні вкрай потрібен президент! Аби принести довгоочікувану стабільність, спокій і мир, аби припинити громадянську війну, аби поставити на місце путінських диверсантів і терористів, аби припинити криваві безлади, які нищать Україну.

Ясна річ, що цих завдань не виконає Симоненко, який, навіяки, зацікавлений в розчленуванні України й реставрації СРСР. Не виконають їх і Добкін з Тигінком. Цим влада потрібна тільки для самозбагачення. Але їх здатні виконати Петро Порошенко, Оля Тимощенко, Олег Тягнибок, Ольга Богомолець, Олег Ляшко... І нехай перший у цьому списку – олігарх, а друга довела до самої неспроможності працювати в команді під час протистояння з Віктором Ющенком, але й перший, і друга в нинішніх умовах працюватимуть на Україну. В цьому немає жодного сумніву. А тому голосувати є за кого. Важливо тільки, аби навіть у цей доленосний для України момент ми не проспали день виборів, не просиділи його на дивані. Важлива висока явка, важливо продемонструвати Путіну і всьому світові, що українці обрали свого президента, легітимізували виборену на Майдані свободу й відтепер не дозволять, аби путінські «туристи» розшитаювали Україну.

Я маю своє уявлення, хто з кандидатів ніг найбільше підійшов би Україні. Але це тільки моє уявлення. Кожний з виборців знає «свого» кандидата. І, за винятком відвертих негідників, голосувати можна за будь-кого з них. Варто лише пам'ятати, що від того, за кого ми проголосуємо 25 травня, залежить майбутнє нашої України, за яку ми сьогодні всі молимося й за подіяння в якій спостерігаємо, плачучи, днями й ночами.

Мине час, Україна загоїть свої рани й міцно стане на ноги. Жодні путіни будуть їй не страшні. І тоді наші діти й онуки запитають нас, а що ми робили в ті тривожні дні, коли вирішувалася доля України. І буде соромно дивитися їм у вічі, якщо 25 травня ми проспимо, прогуляємо, проїмо, продивимось телевізор. Для того, щоб цього не сталося, всі, хто має право голосувати, прийдімо на виборчі дільниці в Нью-Йорку і Вашингтоні, Чикаго й Сан-Франциско, щоб віддати свій голос за майбутнього президента України. Цим необтяжливим для нас вчинком ми повернемо Україні мир і спокій, збережемо молоді життя наших солдатів і офіцерів, які б'ються сьогодні з путінськими диверсантами й місцевими бандитами-терористами, припинимо ту вакханалію, яку розв'язав у нашій Україні останній Путін. Отож, налаштуймося на активність, забудьмо все, відкиньмо всі справи й турботи 25 травня. Підемо чи поїдемо і проголосуємо! Заради України, заради нашого майбутнього, заради майбутнього наших дітей і онуків.

З пошаною до вас,
Валентин Лабунський –
головний редактор «Нової газети»

Революційні події останніх місяців перевернули свідомість мільйонів. Стало зрозуміло, що тільки тепер Україна виборює свою справжню незалежність. Незалежність же епохи недобитого комуністичного функціонера Кравчука, червоного директора Кучми й кримінальника, який у молодості крав у людей шапки і задля особистого збагачення дірвався до влади, Януковича

символи царської православної Росії й червоного безбожного СРСР. Раптом з пронафталіненої скрині дістали георгієвські стрічки – символи солдатської доблесті царської Росії, тієї самої, залишки якої билися з новітніми більшовицькими демонами в арміях Колчака, Денікіна, Врангеля. Жалюгідний підполковник КГБ, який просидів в окупованій гігантською групою радянських військ

пості. Вони тоді раптом з алкашів стають «ополченцями». Ці потвори, яким Путін дав автомати й гранатомети, почали грабувати і вбивати. А він, цей кремлівський біс, від задоволення потирає руки. Громадянська війна, яка триватиме десятиріччями, це саме те, що йому треба. Знекровлену Україну, в якій захлинеться кров'ю виборена на Майдані свобода, він візьме голими руками.

НАШЕ ВЧОРА І ЗАВТРА

була бутафорною. Бо ж даремно кажуть, що справжню свободу виборюють кров'ю.

Свята кров, пролита новітніми мучениками за волю України на Майдані, освятила справжню незалежність. Люди усвідомили, що це їхня персональна свобода і це їхня єдина на всій планеті Батьківщина. Пам'ятаю, як у 90-ті, коли лунала музика нашого національного гімну, то його слова знали одиниці. Це були люди, виховані в патріотичних родинях, сини й доньки, онуки й онучки репресованих, загнаних у сибіри, закатованих у катівнях ГУЛАГу. Всі ж інші тупо й байдуже мовчали, бо не знали слів, як не знали абсолютно нічого ані про нашу трагічну й славу історію, ані про наше синьо-жовте знамено. Вони були совками, людьми без роду й племені, безбаченками, які не знали ані правди, ані віри.

Майдан народив нову українську націю. Молоденькі хлопчики й дівчатка першими, поклавши руку на серце, започаткували майданну традицію періодично виконувати наш національний гімн. За ними потягнулися й колишні советські люди. Вони раптом зрозуміли, ким вони були вчора й ким стануть завтра. Люди почали вітатися славним оунівським «Слава Україні!» і відповідати: «Героям слава!». Ці метаморфози з народжуваною в муках і крові українською нацією побачив і оцінив весь світ. Цю силу не могли подолати ані беркути, ані грифони. Янукович це зрозумів ще тоді, коли йому ніщо не загрожувало, і притьмом, завантаживши вантажівку вкраденою в народу доларовою готівкою, втік до Росії.

Але сидів у російській столиці недобитий гебешник, який волею сатани став російським президентом. Він дивився кадри з Києва і шалів від гніву. У нього на Україну були зовсім інші види. Митний союз, реставрація СРСР під новою личиною і довівча, ніким не контролювана влада.

Він, гебешник, який все своє нікчемне життя боровся із залишками старої, розбитої більшовиками Росії, раптом узяв на озброєння білогвардійський синьо-червоно-білий прапор, залишивши сталінську музику до національного гімну. Він почав ліпити потвору-мутанта, намагаючись схрестити ужа та їжачка –

Східній Німеччині, косячи під директора Дому радянсько-німецької дружби, раптом почав на релігійні свята ходити до храму, тримати там свічки й... хреститися. Це той самий підполковник, який на політзаняттях повторював ленінську мантру, що «релігія – це опіум для народу», той самий, контора якого кидали в ГУЛАГ сотні тисяч віруючих тільки за те, що молилися вони Всевишньому. Лише в книгах Оруела можна зустріти щось подібне. Кагебіст і георгієвські стрічки, чекіст і царські знамена...

В переможному Майдані цей патологічний, з порожньою душею й очима черепахи тип відчув загрозу своєму особистому благополуччю. Бо ідеї Майдану могли заразити всю Росію. І він, не дочекавшись навіть закінчення Олімпіади в Сочі, кинув всі сили на придушення оновленої, очищеної кров'ю від совковщини України. Його патологічний мозок вигадав воїстину сатанинську схему придушення процесу очищення України. Для цього він використав давнішу зброю російських шовіністів – зіграв на національних почуттях російського охлосу. І запрацювала пекельна машина гебельсівсько-сусловської пропаганди. В Україні, мовляв, до влади прийшли фашисти-бандерівці, які вбивають за російську мову, які зазіхають на церкви, які нищать все святе. І плевели цієї пропаганди впали на благодатний ґрунт не тільки в Росії, де рейтинг Путіна підскочив після окупації Криму до захмарних висот, а й у деяких найбільш совкових регіонах України, передовсім на Донбасі. І повиплазили тоді з нір вічно вчорашні, які заздрили Майдану, які кусали губи, дивлячись, як ховає він наше ганебне вчора. Недобиті комуністичні функціонери ставали ідеологами путінізму. Це вони почали чіпляти георгієвські, колорадські стрічки, волати царські й більшовицькі гасла, змішуючи неподільне – ідеологію чорносотенців і брешневського агітатора Суслова.

Підмогою путінізму стали алкоголіки, наркомани, тупі й пропиті морди, яких ніколи не бракувало в цих широтах, адже туди спеціально звозили асоціальні елементи з усього Союзу, щоб заселити ними виморені голодом українські міста і села. Цим завжди краще, коли летиться кров, коли палає пожежа. Бо тоді не видно їхнього потворства й ту-

Але Путін, як завжди в іграх з Україною, програє. Бо проти вічно вчорашніх вийде наше майбутнє – наша молодь, оті молоді дівчата й хлопці, які зі сльозами на очах співають наш гімн і яких жодними автоматами не заженеш в імперську стайню. Вони дадуть по зубах і путінським диверсантам, і найнятим ними маргіналам, і здеморалізованим алкологікам, які сьогодні стали професійними вбивцями. Навіть зомбоване населення Донбасу починає розуміти, хто такий Путін і чого він добивається в Україні. А це запорука того, що Путін вже вкотре програє. Наше завтра перемає путінське вчора.

Путінські «орли» даремно копіюють стилістику Майдану. Вони не здатні творити щось своє. Гебіст звук красти і краде навіть стилістику. Так як украв він царські символи й припасував їх до дружок символів комуністичних.

Путін панічно боїться президентських виборів в Україні 25 травня. Він боїться кінця безладів, бо тоді його планам розчленувати й захопити нас настане кінець. Він боїться прозріння простих людей на Донбасі, в Криму, боїться, що дух Майдану перекинеться і в Росію. І тоді ота багатомільйонна совкова орда здер з очей полуду і побачить, за кого вона кричала і кого підтримувала. І не допоможе тоді вже ніяка царська символіка, жодна гебельсівсько-сусловська пропаганда. Почнеться загальноросійський бунт, «жестокий і беспощадний». І тікати з украденими мільярдами буде нікуди. Бо Путіна не прийме навіть північнокорейський вождь.

А Україна зустрине своє майбутнє очищеною й просвітленою. Й піде з вірою й надією назустріч своєму завтра, в якому не буде ненаситних диктаторів, неправди й злочинства тих, кому народ довірив владу. Бо тільки він, народ, і буде владою. В сім'ї великій, вольній, новій європейських народів народ України побудує те, що нині заважає йому будувати Путін – недобитий гебешник, який думає, що житиме вічно і який мріє про свою імперію зла, в якій його вважатимуть божком й істерично плакатимуть тільки при вигляді живого вождя, як плачуть сьогодні при вигляді Кім Чен Іна нещасні північні корейці.

Хома Мусянко

АВТОРИТЕТНА ДУМКА

Про автора:

В'ячеслав Кириленко – відомий український політик, народний депутат України кількох скликань, лідер партії «За Україну!». Народився 7 червня 1968 року в селищі міського типу Поліське на Київщині. Вищу освіту здобув у 1993 році, закінчивши філософський факультет Київського університету імені Т. Шевченка, а в 1996 році – аспірантуру при цьому ж факультеті. Кандидат філософських наук. У студентські роки був головою Української студентської спілки (УСС).

4 лютого 2005 року призначений міністром праці та соціальної політики України. З 27 вересня 2005 року – віце-прем'єр-міністр України з гуманітарних питань.

3 березня 2007 р по листопад 2008 р. – голова політичної партії Народний Союз «Наша Україна». У лютому 2009 р. вийшов з партії.

29 листопада 2008 р. склав з себе повноваження голови партії, поступившись своїм місцем Віктору Юценку. 16 грудня 2008 р., коли більшість фракції НСНУ проголосували за коаліцію з БЮТ і Блоком Литвина, Кириленко подав у відставку з посади голови фракції НСНУ у Верховній Раді.

21 лютого 2009 року обраний лідером громадського руху «За Україну!», а з 19 грудня 2009 р. – лідер партії «За Україну!». Одружений. Має доньку і сина. Мешкає й працює в місті Києві.

Нині, коли мільйони українців покладаються у справі захисту себе і своїх родин лише на боєздатність війська, у шкалі суспільних пріоритетів політична підтримка, фінансування та соціальне забезпечення своєї армії нарешті виходять на перше місце. Бо життя змусило.

Тож міф про те, «що армія нам не потрібна, бо на нас ніхто не нападає», також знищено. Навпаки, на довгі роки ми приречені вивчати і застосовувати військовий досвід тих країн, які живуть поруч з агресивними сусідами. І вести відповідну політику державних пріоритетів.

3) Головне. Епоха роз'єданого українського народу завершу-

Інакше кажучи, рейтинги, отримані таким чином, можна покласти у кошик для сміття, а можна використати для нав'язування думки, що ваш основний опонент скотився на третє місце або що президентські вибори відбудуться в один тур. Вибір за замовником.

Чим обґрунтований такий висновок? По-перше, подібні телефонні опитування можуть проводитися лише в 100-відсотково телефонізованих країнах, якими є переважно розвинені та заможні держави на зразок США, де ці види телефонних опитувань на замовлення телеканалів та газет справді є дуже популярними.

Революція та українсько-російська війна продемонстрували, що твердження про розділену навпіл Україну – це виплеканий Москвою міф

ПРО ДЕЯКІ МІФИ Й ЗАМОВНУ СОЦІОЛОГІЮ

ється. Спільна боротьба українців з усіх регіонів проти окупанта, спільна оцінка збройної агресії і тероризму роблять свою справу. Окреслилась чітка тенденція нарешті творення єдиної політичної нації, позбавленої деструктивного поділу на Схід і Захід.

Дніпропетровськ, Харків, Одеса, Миколаїв у авангарді боротьби за єдину Україну. На Донбасі ж діяльність сепаратистів можлива лише за підтримки озброєних російських терористів, які цю діяльність організують та координують.

Тому саме зараз ми є свідками і активними учасниками знищення головного ментального джерела нашої національної стагнації – міфу про «дві України».

Зі знищенням цього міфу зникає широка база для імперської політики Кремля в Україні. Натомість вперше створюються умови для успішного розвитку єдиної європейської України.

Чи використаємо ми цю унікальну можливість, яку нам дала революція і, як не парадоксально це лунає, російсько-українська війна, залежить від наявності успіхів на східному фронті та здатності до внутрішньоукраїнського діалогу. Тобто, від нас самих.

Надзвичайно важливими будуть для нашого майбутнього президентські вибори 25 травня. Майже всі соціологічні служби віддають, спираючись на дослідження, перевагу Петру Порошенку. І в цьому контексті цікаві результати «сенсаційного» соціологічного дослідження компанії GfK, яке нібито демонструє, що Юлія Тимошенко змістилася у президентських перепгонах з другого місця на третє. Але проблема є набагато серйознішою і демонструє, як дані опитувань нині використовуються як технології формування певної суспільної думки.

Отже, спочатку з приводу нового дослідження GfK. Провідні соціологи, з якими я консультувався, переконані, що застосування методу автоматизованого телефонного опитування за випадковою вибіркою з дзвінками на мобільні телефони призводить до суттєвої деформації вибірки, вона перестає бути репрезентативною і не може слугувати в якості якихось орієнтирів визначення, у тому числі президентських рейтингів.

Петро Порошенко

32.9%

Юлія Тимошенко

9.5%

Сергій Тігіпко

5.1%

Михайло Добкін

4.2%

Петро Симоненко

4.0%

Сьогодні рейтинги популярності головних претендентів на посаду президента України виглядають приблизно ось так. Але ті, хто знає кухню української соціології, попереджають, що вірити їм на всі сто відсотків не варто

В Україні ж, за даними дослідження Київського міжнародного інституту соціології (КМІС) за 2013 рік, лише 88% громадян були користувачами мобільного зв'язку і 43% – стаціонарного. Жодного телефону немає у кожного сімнадцятого опитаного, а це 5,9%. Серед тих, кому грошей не вистачає навіть на їжу, п'ята частина (19,4%) взагалі не мають жодного телефону!

По-друге, можна з упевненістю сказати, що опитування GfK за таким методом залишило за своїм бортом переважну більшість сільського та соціально незахищеного населення, яке має труднощі з доступом до телефонного зв'язку.

По-третє, всього було опитано 810 громадян України, що явно замало для повноцінного дослідження. До речі, а як встановлювали громадянство та вік опитуваних?

Тобто, телефонне опитування з дзвінками на мобільні телефони спрямоване переважно на більш-менш забезпечених людей, середній клас та мешканців міст. Водночас відомо, що саме сільське населення є основним електоратом Юлії Тимошенко, а в цьому дослідженні його думка, скоріше за все, просто не була врахована. До речі, на цьому у своєму фейсбуці наголошувала і відомий соціолог Ірина Бекешкіна.

І ще одна небезпечна тенденція в соціології. До цієї президентської кампанії соціологи, як правило, оприлюднювали дві цифри показників рейтингів: показник від усіх опитаних та показник від тих, хто прийде на вибори. Останнім часом стало «модним» публікувати ще й третю цифру – від тих, хто визначився і візьме участь у виборах. А що, це дуже психологічно комфортно: так рейтинг 30%, а дав так звану третю цифру – ось вже він «скакнув» до 47%. Все, можна переможно заявляти, що ти перемагаєш у першому турі.

«Мода» тут дуже проста – соціологи у приватних розмовах розповідають, що на публікації третьої цифри наполягає замовник. І мета тут теж дуже проста – створити ілюзію завчасної перемоги одного з кандидатів. Хоча, будь-який соціолог вам скаже, що опиратися в своїх прогнозах на показник тих, хто вже визначився зі своїм вибором і прийде на вибори, м'яко кажучи, не дуже професійно.

Ситуація нині справді тяжка. В таких обставинах у часи новітньої Незалежності Україна опинилася уперше. Разом з тим, ці обставини дали нам змогу здолати, або, принаймні, почати долати три політичних міфи.

1) 23 роки патріоти наполегливо попереджали суспільство: загроза від російського імперіалізму нікуди не поділася, позаяк сам він нікуди не зникав. Навпаки, набув ще більш цинічних та небезпечних форм. Головною мішенню російських імперіалістів завжди була Україна. У всі часи, а особливо зараз, після перемоги Революції та втечі Януковича.

Однак по всій Україні люди переконалися в цьому аж тільки тепер, після розв'язаної Росією війни. Навіть для громадян, які стримано ставилися до Незалежності, стало зрозуміло – Росія, м'яко кажучи, не є другом України. Отже, міф про «стратегічного партнера Росію» зазнав краху. І то назавжди.

2) З огляду на щойно згаданий міф, а також у зв'язку з браком патріотизму та схильністю до корупції, 23 роки політичний клас не надавав жодного значення розвитку та зміцненню наших збройних сил (поодинокі винятки до уваги не беремо).

СВІТ ПРО УКРАЇНУ

У західних ЗМІ протягом минулого тижня було кілька головних тем. Окрім репортажів «з фронту», однією з таких була паралель між нинішньою ситуацією в Україні та початком війни в Югославії, багато також писали про російську пропаганду та симпатиків Росії на Заході.

Відомий журналіст відомого видання *The Economist* Тім Джуда у своєму блозі на *The New York Review of Books* пише про

хунтою», яку підтримали в Європі та США», – зазначає він.

Це, на думку журналіста, нагадує те, що робили сербські засоби масової інформації та інші колишні югославські ЗМІ, коли Югославія розпалася. Пізніше, як він зазначає, сербам нескінченно демонстрували документальні фільми про хорватських фашистів часів війни, які, як їм казали, повертаються. Тепер російські ЗМІ також кажуть, що фашисти повертаються.

«Розмови з людьми у Східній Україні змусили мене згадати, що знаний сербський журналіст Мілош Васіч казав в 1991 році: «Якби в усіх засобах масової інформації США керував Ку-Клукс-Клан, потрібно було б небагато часу, щоб американці збожеволіли», – зазначає Джуда.

Багато уваги до себе привертала минулого тижня в західних

Нинішні події в Україні дуже нагадують югославську бійню 1990-х років. На цьому знімку зафіксовано пожежу від пострілів гранатометів у міському управлінні міліції Маріуполя 9 травня 2014 року

ЮГОСЛАВСЬКЕ ДЕЖАВІЮ І НЕЛІНІЙНА ВІЙНА

Спіраючись на загони своїх диверсантів та місцевих маргіналів, Путін пробує запалити в Україні громадянську війну. На знімку: озброєні проросійські бойовики під час мітингу з нагоди Дня перемоги в Донецьку 9 травня 2014 року

те, що нинішній конфлікт на Сході України багато в чому нагадує йому початок війни в Югославії, проте має одну важливу відмінну ознаку.

«На Балканах вказали б мені на сусіднє село і розповіли б, що вони приходили вбивати нас у 1941 році, і ми не збираємося дозволити їм зробити це знову. На сході України немає етнічної основи для протистояння, але ненависть все ще виробляється. Майже всі розмовляють російською мовою, але ви можете називати себе росіянином чи українцем. Також, на відміну від Балкан, релігійні відмінності не відіграють ролі. Майже кожен – православний», – зазначає Джуда.

Проте, після розмов з людьми, що зводять барикади і беруть участь у демонстраціях проти Києва, тут, на думку журналіста, одне видається страхотливим. «Через день або два ви розумієте, що все, що вони говорять, більш-менш те ж саме. «Ми хочемо, щоб нас почули», – кажуть люди. Уряд у Києві, який прийшов до влади після проєвропейської революції, є «фашистською

ЗМІ російська пропаганда, яка працює не лише через більшість російської медіа-продукції, але й завдяки агентам впливу на Заході, якими стають праві партії Європи, американські ізоляціоністи та різноманітні експерти, яких Кремль щедро винагороджує за віддану службу. Про те, як боротися з такою «нелінійною війною» у своїй статті для *Foreign Policy* пише британський журналіст Пітер Померанцев. «Події на дипломатичній арені і ескалація жорстокості на сході України дедалі більше нагадують Югославію на початку дев'яностих років. Проте, для Європи зараз поставлено набагато більше на карту», – зазначає він.

Частково думку про схожість ситуації в Україні з початком війни в Югославії вбачає і журналіст німецької газети *Frankfurter Allgemeine Zeitung* Райнгардт Везер. Про це він пише у своїй статті «Югославське дежавю».

«Кремль, за словами Барака Обами, застряг на «старому шляху», втрапивши в пастку «холодної війни», або навіть мислення XIX століття. Але подивіться ближче на дії Кремля під

час кризи в Україні, і ви побачите менталітет XXI століття, маніпулювання транснаціональними фінансовими взаємозв'язками, тасування світовими медіа та змінювання конфігурації геополітичних альянсів. Чи, можливо, це Захід опинився в пастці «старого шляху», а Кремль перебуває в геополітичному авангарді, інформований темним, перекрученим розумінням глобалізації?», – запитує журналіст.

Підхід Кремля можна було б назвати «нелінійною війною», вважає Померанцев. Це той термін, який використав у своєму оповіданні, написаному за кілька днів до анексії Криму, під псевдонімом Натан Дубовіцький один з найближчих політичних радників Путіна Владислав Сурков.

«І ця «нелінійна» чутливість Кремля очевидна, коли він маніпулює західними ЗМІ та політичним дискурсом. Якщо в XX столітті Кремль міг любити свої інтереси тільки через радянських прихильників-ліваків, то тепер він використовує суперечливий калейдоскоп повідомлень, щоб вибудувати альянси з цілком різними групами», – пише Поче-

ранцев, нагадуючи про кремлівський альянс з європейськими націоналістами, а також лівими радикалами, завдяки казкам про гегемонію США. Крім того, Путін підтримують і американські релігійні консерватори через позицію Кремля щодо гомосексуалізму. «Як результат, маємо масу голосів, які працюють із західною аудиторією з різних позицій, виробляючи кумулятивне відлуння підтримки Кремля», – додає Померанцев

«Носії впливу часто з'являються в західних ЗМІ і політичних колах без посилення на свої зв'язки з Кремлем: чи це піар-компанія Ketchum, яка розміщує прокремлівські колонки у виданні *The Huffington Post*; чи антимайданівські статті британського історика Джона Лафленда у британському журналі *Spectator*, де немає жодної згадки про те, що дослідницьку установу, яку він очолював, було засновано у співпраці з особами, пов'язаними з Кремлем; чи також поява в ЗМІ впливового німецького політехнолога, відомого українофоба Александра Рара, який не афішує свою оплачувану посаду радника для німецької енергетичної компанії Wintershall, партнера Газпрому», – зауважує журналіст.

«Боротьба з нелінійною війною потребує нелінійних заходів», – вважає він. На думку Померанцева, міжнародні мережі антикорупційних неурядових організацій були б надзвичайно помічними у цьому, адже допомагали б відслідковувати корумповані потоки з Росії. Такі організації потребують особливої підтримки, вважає журналіст.

Саме в категорію такої «нелінійної» підтримки дій Путіна вписувалася й колонка британського журналіста Елестера Слоуна на сайті каналу *Al Jazeera*, де він критикує західні медіа за те, що ті представляють американського держсекретаря Джона Керрі та президента США Барака Обаму

як «демократичну команду №1», яка протистоїть «російському ведмедю», натомість, на його думку, вони нічим не кращі від Путіна.

На думку журналіста, дії Путіна, а, власне, анексія Криму, були вчинені з відчаю. Такий вчинок був, на думку Слоуна, необхідний Путіну, щоб зберегти своє політичне обличчя в країні.

Як додаток до свого твердження про негативне обличчя Заходу, журналіст наводить «швидке, але точне розслідування» американського журналіста, представника американських нових лівих, як він сам себе назвав, Стіва Вайсмана про начебто фінансування США «дій, спрямованих проти Януковича».

На думку Стіва Вайсмана, грант на суму близько 50 тисяч доларів від американського посольства для інтернет-телебачення *Hromadske.tv* та кілька інших не надто більших грантів допомогли здійснити в Україні «переворот».

Репортажі з України у багатьох виданнях, як от *The Guardian* та *CNN*, особливо, після трагедії в Одесі, вийшли із заголовками про те, що Україна, або на межі, або вже в розпалі громадянської війни.

Не вщухають також і дискусії стосовно того, яким чином позначатиметься на мапі світу та Європи Крим. Зокрема, видання *Die Welt* публікує «соломонове рішення» німецького картографічного видавництва *Diercke-Atlas*.

Як пише видання з посиланням на редактора видавництва Райнгольда Шліма, ймовірно спірний кордон буде відзначено пунктирною лінією, але Крим залишиться на мапі жовтим, як і територія України, а не буде зеленим, як Росія. Текстова інформація ж може бути – «окупований Росією», – каже Шлім.

Підготувала
Ольга Ворожбит
Фото Reuters

УКРАЇНА СЬОГОДНІ

Головний реставратор епохи імперій на сучасній планеті – російський президент Володимир Путін. Надуваючи від відчуття власної величчю в олімпійському Сочі, він мріяв відразу після тріумфального для Росії завершення Олімпіади взятися за реанімацію сконалого СРСР. Україні в цьому плані відводилася головна роль. Саме задля цього Путін неодноразово викликав на «килим» свою українську маріонетку Віктора Януковича, погрожуючи йому небажаним сценарієм президентських виборів 2015 року. Наляканий Янукович присягнув кремлівському зарляку, що неодмінно вступить до Митного союзу і фактично здасть Україну, аби тільки Москва підтримала його під час фальсифікації «волевиявлення» народу в 2015 році.

Але планам Путіна стосовно Митного союзу та євразійського економічного простору не суджено було стати реальністю – в Києві вибухнув Майдан. Він не тільки зніс ненависну диктатуру, а й поламав усі реставраційні плани Путіна. Треба було різко змінювати тактику.

ти». Для цього не треба було жодних документів – варто було лише взяти папірець-«фількіну грамоту» й кинути його в ящик. Отаке «волевиявлення» народу, яке до того ж вдалося провести не по всьому Донбасу, а тільки в окремих його населених пунктах.

Центральна влада в Києві, ясна річ, як і держави Євросоюзу, США та інші країни, не визнали його результатів. Хоч організатори цього фарсу поспішили оголосити про надзвичайний успіх «референдуму», на якому начебто переважна більшість населення Донецчини й Луганщини проголосувала за Луганську та Донецьку «народні республіки», і, ясна річ, забажали негайного приєднання до Росії. Однак Кремль, наляканий західними санкціями, цього разу не поспішає приймати в свої обійми новоявлені «народні республіки».

Ситуація виглядала б просто анекдотичною, якби не посилення бойової активності засланих в Україну Путіним диверсантів. Отримавши чергового облизня, Путін тепер хоче від злості пролити якомога більше української крові. У Раді національної безпеки й оборони України так званий «Донбаський референдум» порівняли з політичною аферою, а натхненником вважають

Вони хочуть назад в СРСР. Проросійські мітингувальники святкують «незалежність» Луганської області після так званого «референдуму»

КАРИКАТУРНІ РЕФЕРЕНДУМИ – ЩЕ ОДИН ОБЛИЗЕНЬ ПУТІНА

І він її змінив. Наплювавши на те, що надворі XXI століття, вдався до улюбленої тактики російських царів – силового загарбання чужих земель. А для окупації території брутальної агресії зразка XIX сторіччя Кремль вигадав дещо нове у всіх цих тактиках – спочатку запускають вишкочених у численних ФСБешних і ГРУшних конторах «зелених чоловічків», завдання яких максимально дестабілізувати ситуацію, потім захоплюють найважливіші осідки влади, після чого проводять так званий референдум із заздалегідь відомим результатом. Ну, а потім населення загарбанної території буцімто звертається до братньої Росії з проханням прийняти їхню територію до складу Росії. І Путін зі своїми холюями розігрують фінальний акт фальшивої оперетки – урочисте підписання документів про вступ загарбанної території до Росії.

Так було зроблено з Кримом, так запланували зробити й зі Східною Україною.

Однак тут Путін знову дістав облизня. Заплановане тріумфальне «входження» спочатку трьох (Харківська, Донецька й Луганська) областей до складу Російської Федерації, а потім і всієї так званої Новоросії (весь схід і південь України, а також частина її центру) здулося до проведення жалюгідного фарсу.

Минулої неділі, 11 травня, в окремих населених пунктах Донецчини і Луганщини було проведено так званий «референдум» щодо створення незалежних Донецької й Луганської «народних республік». Це навіть був не фарс, а щось набагато жалюгідніше – бюлетені для голосування віддрукували на звичайному принтері, паспорти пред'являли було не обов'язково. Журналісти провели експеримент – по п'ять разів одні й ті ж особи підходили до одних і тих же столів для «голосування» і щоразу їм ніхто не забороняв «голосува-

«Референдум» у Слов'янську 11 травня 2014 року

Кремль. Про це заявив секретар РНБО Андрій Парубій. «Цю політичну аферу, координовану Москвою, було проведено з виключно пропагандистською метою», – наголосив він. А Центральна виборча комісія погрожує кримінальними провадженнями проти ініціаторів цього цирку. Про це на брифінгу 12 травня заявив заступник голови Центральної виборчої комісії Андрій Магера. «Дії, імітовані 11 травня на територіях окремих місцевостей Донецької та Луганської областей, не мають жодного відношення до референдумного процесу і до способу вираження волі українського народу. Тому відповідні дії не мають жодних правових наслідків. І відтак, я гадаю, що тут питання більше до правоохоронних органів і силових структур

– їм треба вживати заходів до того, чи мали ці дії ознаки діянь, спрямованих на повалення конституційного ладу і захоплення державної влади. Я думаю, що саме таким чином слід кваліфікувати подібні дії», – заявив Магера на брифінгу. Організатори ж «Донбаського референдуму», тим не менше, не прислухаються до позиції Києва й готові до процесу «розлучення» Донбасу з Україною. Про це російським журналістам неодноразово заявляв так званий «народний губернатор Донецчини» Павло Губарев. Щоправда, наразі він говорить лише про самостійність Донбасу, по допомогу до Росії обіцяє не звертатися і звинувачує найбагатшу людину України, донецького бізнесмена Рената Ахметова у підкупі сепаратистів.

У Росії ж так звані «референдуми» в Криму й Донбасі порівнюють із тим, який запланований на 18 вересня в Шотландії. Принаймні, голова Ради федерації Державної думи Росії Валентина Матвієнко сказала про спільні риси між «волевиявленнями» мешканців названих територій. Але порівняння «референдумів» на Донбасі і в Шотландії не витримують жодної критики, тому що волевиявлення під дулом автомата по суті протилежне справжньому народному волевиявленню. Так вважає координатор Комітету патріотичних сил Донбасу Дмитро Ткаченко. «Відповідно, у Британії ми маємо мирну ситуацію і демократичну процедуру підготовки шотландців до референдуму. У цьому й полягає корінна відмінність між

«референдумом», який донбаські сепаратисти провели у неділю, і тим, який готують шотландці. Адаже на Донбасі «референдум» проводили під тиском», – пояснив Ткаченко. З ним погоджується директор Лабораторії законодавчих ініціатив Ігор Когут, який кваліфікує псевдо-референдум на Донбасі як замах на повалення конституційного ладу в Україні. «Референдуми» на Луганщині й Донецчині, по-перше, дуже мало спільного мають з правовим полем, з легітимністю. На Донбасі, відповідно, не було офіційно сформованих комісій, спостереження, ніхто не може верифікувати (підтвердити) результати і так далі. А з точки зору обставин, то я погано уявляю референдум у Шотландії, котрий відбувається під дулами автоматів. Окрім того, навряд чи при проведенні референдуму в Шотландії ті, хто воліє відокремитися від Великої Британії, спотворюватимуть результати волевиявлення, використовуючи неправдиві дані про кількість голосуючих і отримані результати. В принципі, як я розумію, і рух до певної автономії й незалежності Шотландії є політичним мирним процесом. У Донбасі ж ми маємо справу з терористами, які тероризують всю територію регіону», – сказав І.Когут. Стало відомо, що кількість учасників так званих «референдумів» завищено у рази. Виконувач обов'язків президента, голова Верховної Ради України Олександр Турчинов заявив, що на Донецчині у «референдумі» брали участь близько 24 відсотків населення, а на Луганщині – трохи більше як 32 відсотки. Ініціатори ж створення Донецької і Луганської «народних республік» заявили, що активність громадян на так званому «референдумі» в Луганській області становила більш як 80 відсотків, а в Донецькій області понад 71 відсоток.

При цьому, за твердженням сепаратистів, майже 90 відсотків громадян висловилися за «незалежність» цих двох областей.

Розгніваний провалом своєї тактики на Донбасі, Путін віддав наказ своїм «туристам» «мочити», як він висловлюється, хахлов якомога більше.

«Волевиявлення» під дулами автоматів. Озброєні сепаратисти на одній з дільниць Донецька

Як повідомила прес-служба Міністерства оборони України, 13 травня о 1-й годині на околиці села Олександрівське, Слов'янського району, що за 20 кілометрів від Краматорська, під час руху колона однієї з військових частин Збройних сил України була цинічно та підступно обстріляна із засідки. Терористи атакували українських десантників із гранатометів, вели щільний прицільний вогонь зі стрілецької зброї. За даними Міноборони, понад 30 нападників прибули заздалегідь і були розміщені вздовж річки по кущах. «Перший постріл терористів із гранатомета влучив у двигун другого з БТРів, який підійшов до мосту. Пролунав вибух. Інший БТР намагався проштовхнути пошкоджену бойову машину, яка загорілася, далі від села. Військовослужбовці прийняли бій», – повідомили у відомстві. Семеро українських військовиків загинуло, є втрати й серед «туристів» Путіна.

А в Маріуполі ще до проведення «референдумів», 9 травня, в день так званої перемоги, відбулися ще кривавіші події. Там розгорнулись справжні бої під час антитерористичної операції. Цього ж дня було озвучено офіційну кількість жертв – 10 осіб, двоє з них – правоохоронці. Події, що сталися у Маріуполі 9 травня, розколюють місцевих мешканців. Через брак офіційної інформації жителі переважно дослухаються до чуток. Основне джерело цих чуток – представники самопроголошеної Донецької республіки, які переповідають у деталях неіснуючі історії. Через інформаційний тиск з боку прихильників самопроголошеної республіки про каральні операції на сході та розстріл мирного населення, частина маріупольців прийняла бік сепаратистів. За цією версією подій, яку, до слова, «розкручують» і деякі українські політики, экс-голова маріупольської міліції Валерій Андрощук наказав «зачистити» демонстрацію, присвячену Дню перемоги, але деякі підлеглі відмовились це робити, що й спричинило конфлікт.

До речі, так званий День перемоги Путін зустрів у Севастополі. Він зухвало прибув разом зі своїми холоуями до загарбаного міста на Чорному морі й приймав там парад окупаційних військ. При цьому

всім своїм виразом обличчя він був до деталей схожий на італійського дуче часів Другої світової війни Беніто Мусоліні. Видко, психіатричні діагнози в цих параноїків аналогічні.

Тим часом, в.о. міністра оборони України Михайло Коваль заявив, що Москва веде проти України неоголошену війну нового покоління,

«референдум» про «незалежність» півострова і його вступ до Росії, мовить ся у висновках засідання міністрів. Євросоюз, наголошується в документі, твердо підтримує єдність, суверенітет, незалежність і територіальну цілісність України й закликає Росію до того ж. ЄС стривожений неспинними намаганнями проро-

На зустрічі, що відбулася в Брюсселі, міністри розширили критерії накладання санкцій на фізичні й юридичні особи через їхню причетність до дестабілізації в Україні. Під розширені санкції потрапила нова група осіб з Росії й Криму, а також дві кримські компанії, власність над якими захопила Росія після анексії Криму.

У Міністерстві ж закордонних справ заявляють, що згодні з дорожньою картою Організації з безпеки і співпраці в Європі (ОБСЄ) щодо врегулювання ситуації в Україні, але вона потребує уточнень. «Я не говорив би про якісь різні позиції. Ця дорожня карта нині активно обговорюється. Ми передали свої пропозиції ще до того, як дорожню карту швейцарського головування було запропоновано всім учасникам. Частково запропоноване перегукується з тим, що пропонувала Україна, але є певні моменти в цій дорожній карті, які потребують певного уточнення, і ми, принаймні, хотіли б їх ще раз обговорити», – заявив директор департаменту інформаційної політики МЗС України Євген Перебийніс.

За його словами, дорожня карта має враховувати точку зору всіх учасників переговорів, і на-

заборони Компартії за антиукраїнські дії та висловлювання. Після цього позафракційний Олег Ляшко заявив, що за його інформацією сепаратистами та бойовиками в кількох містах Донбасу керували місцеві лідери КПУ.

Представники Партії регіонів звинуватили чинну владу в ескаляції конфлікту, зокрема, регіонал Микола Левченко звинуватив її у фашизмі. Турчинов на це відповів, що «фашистами є ті, хто ріжуть людям животи, вбивають священиків, розстрілюють батьків на очах у дітей», натякнувши на останні злочини сепаратистів на Донбасі. Попри конфлікт на початку засідання, Верховна Рада ухвалила того дня низку законів, які необхідні для наступного етапу лібералізації візового режиму з ЄС. Зокрема, ухвалили закон щодо запобігання та протидії дискримінації в Україні, до якого були зауваження з боку ВО «Свобода». Однак його ухвалили з другої спроби 272 голосами, після того, як з тексту закону прибрали дискусійну норму про відповідальність за «оголошений намір про дискримінацію». За ще один закон щодо державної антикорупційної політики, який є частиною плану дій для безвізового режиму з ЄС, проголосували 289 народних депута-

Путін поводить як російський імператор, незважаючи на те, що надворі XXI століття. Він зухвало приїздить на загарбану територію і святкує з одурманеним населенням так званий День перемоги. Севастополь, 9 травня 2014 року

сійських сепаратистів дестабілізувати Східну й Південну Україну, що є неприйнятні й мусять припинитися, заявили міністри. ЄС не визнає ані проведених у неділю, 11 травня, ані будь-яких можливих майбутніх незаконних і нелегітимних «референдумів», наголосили вони. Крім того, ЄС привітав зусилля України, до яких вона вдається для виконання Женевської заяви 17 квітня, і закликав Росію піти на дієві кроки, щоб теж виконати зобов'язання, які Москва взяла в Женеві. Також Євросоюз повторив заклик до Росії відвести її війська від кордонів України й негайно відкликати мандат Ради федерації, верхньої палати російського парламенту, на використання воєнної сили на території України. Європейський Союз також засудив заяви й візити чільних російських посадовців, що мають на меті підтримати незаконні зазіхання на сепаратистські дії й тим роблять внесок у підвищення напруженості в Україні й інших державах регіону. Серед інших пунктів широкої заяви міністрів ЄС – тверда підтримка проведеному вільних і чесних президентських виборів в Україні 25 травня, а також глибока стурбованість дедалі гіршим становищем з правами людини стосовно кримських татар в окупованому Росією Криму.

самперед України. При цьому Перебийніс заявив, що Україна вже розпочала виконання цієї дорожньої карти, розпочавши 14 травня проведення у Верховній Раді першого загальноукраїнського «круглого столу» національної єдності. Як відомо, 6 травня у Відні президент Швейцарії, чинний голова ОБСЄ Дідьє Буркгалтер запропонував дорожню карту на період до виборів 25 травня в Україні. За пропозицією голови ОБСЄ, міжнародна спільнота має підтримати проведення президентських виборів 25 травня, одночасно з ними проведення національного консультативного опитування з децентралізації, пов'язаного з широким національним діалогом, включаючи «круглі столи» в регіонах України, а також відновлення зобов'язань за Женевською заявою.

Тим часом, засідання українського парламенту 13 травня почалося з бійки біля трибуни та сварки спікера й лідера компартії Петра Симоненка. Останній запевняв, що днями на сході України, в Маріуполі, на місцеву міліцію напали силовики з Нацгвардії. Спікер Олександр Турчинов у відповідь назвав Симоненка «брехуном». І не виключив можливості

Відтепер пропозиція та обіцянка хабаря стануть кримінальними злочинами, а за надання недостовірних даних у деклараціях буде адміністративна відповідальність. Серед інших документів, які мають євроінтеграційне значення, ухвалили також закони про захист прав інвесторів та про спрощення ліквідації та реєстрації підприємств. Голова Верховної Ради й в.о.президента країни Олександр Турчинов наголосив, що завдяки рішенням ВР 13 травня скасування віз до ЄС можна сподіватись уже до кінця поточного року.

Коли цей номер «Нової газети» потрапить до рук читачів, до президентських виборів в Україні залишиться рівно 10 днів. Ще донедавна всі опитування громадської думки стверджували, що беззаперечним лідером перегонів є відомий український олігарх Петро Порошенко. Однак останнє опитування Центру ім.Разумкова показало, що майже половина виборців й досі не визначилися, за кого вони конкретно голосуватимуть. Отож, інтрига, хто стане наступним президентом України, зберігається до останнього моменту.

Тарас Гніп,
Валентин Лабунський
Фото AFP

В УКРАЇНІ

А.ЯЦЕНЮК: «ЯКЩО «ГАЗПРОМ» НЕ ПЕРЕГЛЯНЕ ГАЗОВІ УГОДИ, УКРАЇНА ПІДЕ ДО СУДУ»

Україна готова сплатити рахунки за російський газ упродовж десяти днів після підписання з «Газпромом» документу, яким буде продовжено колишню ціну на газ у 268,5 доларів за тисячу кубів (нині Росія вимагає майже 500 доларів за тисячу кубометрів).

Про це 13 травня в Брюсселі заявив прем'єр-міністр України Арсеній Яценюк після зустрічі з президентом Єврокомісії Жозе Мануелем Баррозу. При цьому Яценюк зазначив, що Україна надіслала російській стороні досудове попередження.

«Ми маємо і мали чітку позицію щодо нашої співпраці з Росією. Ми надіслали російському «Газпрому» досудове попередження з проханням переглянути угоду, яка має базуватися на умовах ринку. Якщо Росія відхилить це, ми позиватимемося проти Росії до Стокгольмського суду. Якщо я не помиляюся, на це дається менше 20 днів. І це останній заклик до Росії сісти за стіл переговорів і знайти рішення», – заявив Яценюк і додав: «Росія анексувала Крим. Росія захопила українську власність вартістю в десятки чи навіть сотні мільярдів доларів, включно з державною компанією «Чорноморнафтогаз». Вона вкрала понад 2 мільярди кубометрів українського газу. Вона вкрала нафтовидобувні поля, компанії, офшорні вишки і ті, які на суходолі».

Жозе Мануель Баррозу, у свою чергу, висловив сподівання, що питання ціни на газ буде вирішено до кінця травня в рамках тристоронніх переговорів. Президент Єврокомісії також закликав Москву діяти конструктивно і не застосовувати енергетику як політичну зброю проти України.

ЮЛІЯ ТИМОШЕНКО: «КОНСТИТУЦІЙНИЙ СУД НЕ ПОТРІБЕН»

Кандидат у президенти, екс-прем'єр України Юлія Тимошенко виступає за ліквідацію Конституційного суду й передачу його повноважень судам загальної юрисдикції. Про йдеться у програмі судово-правової системи, яку Тимошенко презентувала в Харкові.

«Конституційний суд, який формується на чисто політичній основі, не потрібен країні, а право розгля-

дати конституційні питання мають отримати суди загальної юрисдикції», – мовиться у повідомленні на офіційній сторінці ВО «Батьківщина». Також Юлія Тимошенко висловлює сумніви щодо доцільності існування Вищої ради юстиції. Як відомо, Конституційний суд – єдиний орган конституційної юрисдикції в Україні, завданням якого є гарантування верховенства Конституції України, як Основного Закону держави на всій території України – розпочав діяльність 18 жовтня 1996 року. В часи диктатури режиму Януковича він слухняно схвалював будь-які подання тодішньої виконавчої влади, скомпроментувавши цю інституцію в очах українського народу.

«РУССКИЙ БЛОК» – ПОЗА ЗАКОНОМ

Окружний адміністративний суд Києва заборонив діяльність на території України проросійської партії «Русский блок». Відповідне рішення суд виніс 13 травня, таким чином повністю задовольнивши позов Міністерства юстиції України.

Суд заборонив діяльність партії через те, що її представники поширювали інформацію із закликами до сепаратизму й порушення територіальної цілісності України. Лідером цієї партії є депутат Севастопольської міської ради Геннадій Басов.

ПАРТИЯ

«РУССКИЙ БЛОК»

Раніше Окружний адміністративний суд Києва заборонив діяльність в Україні партії «Русское единство», лідером якої є самопроголошений прем'єр Криму С.Аксюнов.

ВИБУХ У МИКОЛАЄВІ

З початку виконання пошуково-рятувальних робіт у Миколаєві на місці обвалу будинку врятували 25 осіб та вилучено з-під завалів тіла трьох загиблих. Доля ще трьох осіб залишається невідомою. Про це повідомили в Державній службі з надзвичайних ситуацій.

Напередодні рятувальники звільнили з-під завалів жінку, яку виявили на рівні сьомого поверху. Крім того, з-під завалів вилучено тіла двох загиблих (жінки та чоловіка). Пошуково-рятувальні роботи тривають у цілодобовому режимі.

Вибух у десятиповерховому житловому будинку стався 12 травня опівдні. Унаслідок вибуху зруйновано основні конструкції з 8-го до 10-го поверху третього і четвертого під'їздів, в яких проживало 213 мешканців. Вибух зруйнував 18 помешкань, сім пошкодив.

Однією з версій вибуху є спроба самогубства. Про це повідомив виконавчач обов'язків начальника слідчого управління УМВС в Миколаївській області Олександр Савченко. За його словами, перед вибухом один з мешканців, якому 30 років, почав розсилати своїм близьким прощальні повідомлення в інтернеті.

ВІКТОРА ЮЩЕНКА НЕ ЗАПРОСИЛИ НА ЗАГАЛЬНО- НАЦІОНАЛЬНИЙ «КРУГЛИЙ СТІЛ»

Відсутність третього президента України Віктора Ющенка в списку запрошених на загальнонаціональний «круглий стіл», який розпочався 14 травня у Верховній Раді, може свідчити про неготовність влади почути справедливую критику. Про це заявила прес-секретар В.Ющенка Ірина Ванникова.

«Ініціативу проведення загальнонаціонального «круглого столу» в поточній надзвичайній політичній ситуації можна тільки вітати як єдиний дієвий демократичний механізм її вирішення. Однак, дивує, що в коло запрошених рішенням в.о. президента України та голови Верховної Ради Олександра Турчинова не включили третього президента України Віктора Ющенка», – сказала вона.

За словами Ванникової, виключення Ющенка зі списку запрошених на «круглий стіл» може свідчити про те, що його ініціатори «поставили свої персональні політичні інтереси й зведення рахунків вище інтересів порятунку країни», і виглядає це так, що «політики не готові почути правду і аргументовані оцінки своїх прорахунків».

«Дії української влади не можна оцінити як ефективні. Після Майдану людей обурює безпорадність політиків, які не готові реалізувати ті можливості, які зараз з'явилися у країні. Всі бачать, що влада здала Крим і готова здати східні області», – сказала прес-секретар В.Ющенка.

БУТАФОРНИЙ «ГУБЕРНАТОР» ДОНЕЧЧИНИ СТВОРЮЄ СВОЮ ПАРТІЮ

Самопроголошений «губернатор» Донецької області Павло Губарев створює свою партію «Новоросія». За його словами, до керівництва партії увійдуть люди, які зарекомендували себе бійцями.

«Від свого імені проголошую створення нової політичної партії «Новоросія», головний офіс якої знаходиться в Донецьку», – сказав Губарев і уточнив: «У недалекому майбутньому ми проведемо в Донецьку установчий з'їзд нашої партії, де оголосимо наш статут та ідеологію, вибере-

мо своє керівництво і визначимо стратегію партійного розвитку». Губарев проголосив себе «народним губернатором» на початку березня, коли сепаратисти в Донецьку захопили будівлю обласної адміністрації. Невдовзі після цього міліція затримала його, відкривши кримінальне провадження, але згодом звільнила в обмін на захопленого сепаратистами співробітника СБУ.

УГОРСЬКИЙ ПРЕМ'ЄР ВИМАГАЄ АВТОНОМІЇ ДЛЯ УГОРЦІВ ЗАКАРПАТТЯ

Міністерство закордонних справ України стурбоване висловлюваннями прем'єр-міністра Угорщини Віктора Орбана та запросило для розмови угорського посла. Про це заявив директор департаменту інформаційної політики МЗС України Євген Перебийніс.

«Висловлювання глави угорського уряду про автономію та подвійне громадянство для українських угорців, що суперечить чинному законодавству України, ми сприймаємо зі стурбованістю, як такі, що не сприяють деескалації та стабілізації ситуації в нашій державі», – сказав Перебийніс.

У МЗС України закликали угорських партнерів до виважених підходів до таких чутливих питань, як етнічнонаціональна політика. При цьому Перебийніс відзначив із позитивного погляду заяву МЗС Угорщини від 28 березня, в якій було зазначено провокаційні заяви партії «Йоббік» на цю саму тему.

Тим часом, голова польського уряду Дональд Туск розкритикував прем'єра Угорщини за заяву про автономію для угорців в Україні. «Усвідомлюючи піклування про співгромадян за кордонами власної держави прем'єра Орбана, одночасно ми повинні звертати увагу, аби жодним чином – чи був такий намір, чи ні – не підтримувати тих дій сепаратистів, яких підтримує Росія та очевидно метою яких є руйнація Української держави», – заявив Туск.

ЗА КОРДОНАМИ УКРАЇНИ СТВОРЕНО 114 ВИБОРЧИХ ДІЛЬНИЦЬ

Загальна кількість українських виборців за кордоном стано-

вить майже 470 тисяч осіб. Для них створено 114 виборчих дільниць у 75 країнах світу. Про це повідомили в Міністерстві закордонних справ України.

«110 виборчих дільниць створено при посольствах і консульствах України. Найбільше дільниць створено в Росії – 6, у Німеччині – 5, по 4 – у Польщі та США, ще 4 дільниці за поданням Міністерства оборони – при військових частинах, дислокованих за межами України, в Демократичній Республіці Конго – 2, в Республіці Ліберія і Косово (Республіка Сербія) по одному», – розповів директор департаменту ін-

формаційної політики МЗС України Євген Перебийніс.

Він підкреслив, що громадяни України, які проживають за межами країни, або вибувають в період підготовки і проведення виборів за межі України, реалізують своє право голосу на загальних підставах.

Перебийніс нагадав, що 19 травня закінчується термін подачі заяв про включення до списків виборців. Нагадаємо, 25 травня в Україні відбудуться вибори президента. У них бере участь 21 кандидат.

МАРІЯ ЯРЕМЧУК – ТІЛЬКИ ШОСТА

Українка Марія Яремчук посіла 6-те місце на пісенному конкурсі «Євробачення-2014». При цьому представниці Росії сестри Толмачови були сьомими. Переможцем же «Євробачення-2014» став трансвестит з Австрії, борода-жінка Кончіта Вурст. Друге місце посів нідерландський музичний гурт The Common Linnets, третє – шведська співачка Санна Нільсен. Четверте – вірменський співак Агат Мрз, п'яте – угорець Андраш Каллай-Саундерс.

Фінал конкурсу «Євробачення-2014», відкрився виступом Марії Яремчук. Всього в конкурсі взяло участь 26 країн. Україна отримала 10 балів від Азербайджану, Італії і Молдови, 8 – від Білорусі, Естонії, Греції, 7 – від Чорногорії, Росії та Латвії, 6 – від Грузії та Іспанії; 5 – від Польщі, Ізраїлю, Литви, Австрії; 4 – від Бельгії; 2 – від Угорщини і Фінляндії; 1 – від Данії.

За повідомленнями українських видань та інформаційних агенцій

СКАНДАЛ

Катерина Кіндрась,
власний кореспондент
«Нової газети» в Америці

Утім, ті, хто близько знає Стерлінга, стверджують, що цього разу він допустив расистські тиради, бо приревнував Ванессу до Меджика Джонсона. Як би там не було, але в житті власника «Лос-Анджелес Клипперс» почалася чорна смуга. Скандал набирає оберти, звинувачення в расизмі посипалися з усіх боків. Баскетболісти «Клипперс» на знак протесту вивертають під час ігор свої майки навиворіт, аби не видно було символіки клубу. Головний тренер команди на знак протесту заявив, що піде у відставку. Спонсори один за одним відмовляються від контрактів і вимагають прибрати рекламу своєї продукції з трибун під час матчів «Клипперс». Уболівальники клубу здають квитки.

Керівництво NBA не могло не відреагувати на такий шквал критики й замовило експертизу скандального запису. Її результати не забарилися – запис справжній, жодного монтажу чи підробки голосів на ньому немає.

Дональд Стерлінг зі своєю коханкою Ванессою Стівіано

Власник клубу Національної баскетбольної асоціації (NBA) «Лос-Анджелес Клипперс» 80-річний Дональд Стерлінг під час приватної розмови дозволив собі расистські висловлювання на адресу расових меншин, що спричинило грандіозний скандал, який вийшов далеко за межі спортивної спільноти. На расистські випадки Стерлінга відреагував навіть президент США Барак Обама, керівництво асоціації покарало його жорсткими санкціями, а самого функціонера поставлено перед необхідністю продати клуб.

Словесні «перли» Стерлінга стали відомі після телефонної розмови боса «Вітрильників» зі своєю коханкою Ванессою Стівіано. В ній мільярдер від баскетболу попросив свою коханку, яка має мексиканське й афроамериканське коріння, не приходити на матчі його клубу з... чорношкірими.

А почалося все з того, що Стівіано виклала до однієї із соціальних мереж свою фотографію, на якій її сфотографовано з легендою NBA Меджигом Джонсоном. Бос «Клипперс» вирішив прочитати її нотацію на тему шкоди спілкування з чорношкірими. Він брутально виказав своїй пасії, що вона може спати з ким захоче, але не може приводити чорношкірих на матчі за участю його клубу.

Новина не стала несподіванкою. Стерлінг і раніше виявляв ознаки презирства до латино- та афроамериканців. Америку здивувало інше – як людина може ненавидіти чорношкірих і разом з тим наживатися на їхній праці, адже більшість гравців не тільки «Лос-Анджелес Клипперс», а й усіх клубів NBA – спортсмени з кольором шкіри, відмінним від Стерлінгової.

Перед тим, як писати цей матеріал, я прослухала в інтернеті 10-хвилинний запис розмови Дональда Стерлінга з Ванессою Стівіано. В ній багатий на підвищених тонах спілкується зі своєю коханкою, причому особливе роздратування в нього викликає знімок Ванесси з Меджигом Джонсоном. «Я дуже стурбований тим, що ти хочеш демонструвати свій зв'язок з чорними людьми. Не привідь більше їх на мої ігри!» – вигукує Стерлінг.

Після оприлюднення цієї розмови проти власника «Вітрильників» єдиним фронтом виступили правозахисники, темношкірі зірки спорту й музиканти та, що найнеприємніше для Стерлінга, гравці його власного клубу. Сам же Меджик Джонсон прокоментував висловлювання баскетбольного плантатора так:

Коли я почув це, то дуже розхвилювався. Таке не можна вибачити людині, котра є власником клубу, тим більше, що в минулому він вже дозволяв собі такі висловлювання.

БАСКЕТБОЛЬНИЙ ПЛАНТАТОР

Гравці «Лос-Анджелес Клипперс» на знак протесту проти расизму Стерлінга виходять на матчі в майках навиворіт, аби не було видно символіки клубу

Комісар NBA Адам Силвер поспішив оприлюднити рішення асоціації: «Дональду Стерлінгу життєво забороняється не тільки відвідувати матчі NBA, але й взагалі мати будь-яке відношення до професійного американського баскетболу, а також на нього накладається максимально можливий штраф у 2,5 мільйона доларів». Але й це ще не все. Адам Силвер заявив, що NBA змусить Стерлінга продати свій клуб, хоч він і володіє ним вже більше 30 років.

Сам Стерлінг від коментарів відмовляється. Виняток він зробив лише для відомого журналіста з телекомпанії CNN Андерсона Купера, в інтерв'ю якому вибачився за свої слова і заявив, що зробив у своєму житті найбільшу помилку й тепер щиро розкаюється.

Ванесса Стівіано, яку друзі називають просто Ві, раптом пожаліла свого пристарілого коханця й заявила журналістам: «Те, що він сказав, – це не те, що він думає насправді. В ревнощах і під час сварки кожний може наговорити зайвого», – сказала вона. Але на головне запитання журналістів – навіщо вона оприлюднила запис? – Ві так і не відповіла.

Тим часом, у деяких ЗМІ робиться припущення, що Стівіано цим вчинком не тільки знищила свого багатого коханця, а й тепер матиме чималий кусень його пирога. Адже вартість клубу оцінюється в більш як мільярд доларів, і бажаючі його купити вже тепер вишиковуються в чергу. Серед них і Меджик Джонсон, той самий, з фотографії якого в соцмережах й почалася ця скандальна історія.

Тим часом, Рошель Стерлінг – дружина власника «Клипперс» – заявила, що її чоловік страждає старечим слабоумством. «Мені його дуже шкода, адже він вже не той чоловік, якого я завжди знала. Він став робити неадекватні речі, лягтися, кричати й говорити якусь нісенітницю. Гадаю, що пояснення цьому – вік». Коментарі Рошель Стерлінг з'явилися відразу після того, як її чоловік публічно вибачився в ефірі телеканалу CNN. Але при цьому припустився ще більшої безтактності по відношенню до Меджика Джонсона, заявивши, що той нічого не робить для афроамериканської громади Лос-Анджелеса й при цьому інфікований вірусом СНІДу.

На тлі чуток про примусовий продаж клубу Стерлінгом його дружина Рошель заявила, що від-

стоюватиме свою частку в клубі. За її словами, NBA дискримінує її права. А в асоціації у відповідь заявили, що не дозволять їй викупити клуб і стати його власницею. У бесідах з журналістами Рошель не виключила ініціювання розлучення зі своїм чоловіком, аби зберегти права на клуб за своєю родиною. До речі, подружжя Стерлінгів купило «Клипперс» в 1981 році за 12 мільйонів доларів і з тих пір відкидало численні пропозиції про його продаж.

Скандал дійшов і до Білого дому. Барак Обама назвав слова Стерлінга «образливими» й «расистськими» й наголосив: «Коли зарозумілі люди хочуть продемонструвати свої головні переваги, то їм важко щось заперечити. Треба дати їм висловитися, а після цього покарати».

Скандал в NBA ще раз продемонстрував цінності сьогоденної Америки. Нікому не дозволено образити людей тільки за те, що в них інший колір шкіри. Так само можна образити й самого Стерлінга, в якого шкіра від старості давно вже перетворилася з білої на брунатно-жовту. Колір шкіри, розріз очей, стать, вік, походження, релігійні чи політичні переконання людей не можуть бути підставою для образ. Всевишній усіх нас створив рівними. Й демонструвати свою вищість треба не кольором шкіри чи розрізом очей, а розумом, добрими справами. Втім, правий Барак Обама: зарозумілі люди цих істин не сприймають, їм здається, що вони, як їхні попередники-плантатори, мають право бути господарями цього життя тільки тому, що зуміли правдами й неправдами нажити великі капітали, а багатим дозволяється все. Але, на щастя, епоха плантаторів давно минула і за образи людей треба відповідати. Навіть якщо ти дуже багатий.

Фото AP

В АМЕРИЦІ

РІЧАРД СТЕНГЕЛ: «НИНІ НЕМАЄ ПОЛІТИКИ ВАЖЛИВІШОЇ, НІЖ ТА, ЩО СТОСУЄТЬСЯ УКРАЇНИ»

Нині немає важливішої політики, ніж та, яка стосується України, і для Вашингтона важливо, щоб в Україні відбулися чесні вибори. Про це в інтерв'ю радіо «Свобода» заявив колишній головний редактор журналу Time, а нині заступник держсекретаря США Річард Стенгел.

«Як керівник офісу публічної дипломатії у державному департаменті, я хотів би бачити дипломатію ближчою до політики. Нині немає важливішої політики, ніж та, яка стосується України. Тож я намагаюся використати усі засоби публічної дипломатії, щоб посприяти проведенню президентських виборів в Україні 25 травня, щоб український народ зміг обрати своє майбутнє», – зазначив він і додав: «На вільних і чесних виборах у людей є можливість висловити і загальну точку зору, і точку зору меншості. Американська конституція захищає погляди меншин і непопулярні точки зору. І вибори в Україні представляють погляди всіх її мешканців», – заявив Р. Стенгел.

ДЕЛЕГАЦІЯ США ВИРУШИЛА НА ПЕРЕГОВОРИ З ІРАНОМ

Іран і шість світових держав розпочали 13 травня новий етап переговорів у Відні, мета якого досягти широкої постійної угоди для вирішення десятирічних ядерних суперечок. Переговори між Тегераном і так званою групою «5+1» (США, Велика Британія, Франція, Китай, Росія та Німеччина) розпочалися наступного дня після того, як Міжнародне агентство з ядерної енергії (МАГАТЕ) та іранські парламентарі закінчили тригодинну зустріч у Відні.

За підсумками зустрічі не оголосили жодних нових дій, які могли б послабити занепокоєння Заходу з приводу того, що Іран намагається таємно створити ядерну зброю. Водночас після зустрічі 12 травня МАГАТЕ зазначило, що Іран

має зробити більше, щоб повністю дотриматися кроків щодо ядерної прозорості, на які він погодився піти до 15 травня.

Раніше радник із національної безпеки США Сюзан Райс наголосила, що Іран має погодитися на «перевірку дій» або ж не буде досягнуто жодної остаточної домовленості, що в свою чергу викличе економічні санкції проти Ірану.

БАРАК ОБАМА НАДІСЛАВ СПІВЧУТТЯ ТУРЕЦЬКОМУ НАРОДОВІ В ЗВ'ЯЗКУ З ТРАГЕДИЄЮ НА ШАХТІ У МІСТІ СОМА

Президент США Барак Обама надіслав прем'єр-міністру Туреччини Таїпу Ердогану та всьому турецькому народу співчуття у зв'язку з трагедією на шахті у місті Соме, внаслідок якої загинуло більше 250 гірників. Ще 110 шахтарів вважаються пропалими без вісти.

Трагедія сталася 14 травня внаслідок вибуху на вугільній шахті у західній частині Туреччини у місті Соме, що в провінції Маніса, приблизно за 250 кілометрів на південь від Стамбула. Сотні шахтарів досі залишаються під завалами. Мер міста Соме Дженгіз Ергюн повідомив, що встановлена наразі кількість жертв може бути не остаточною. Вважають, що в момент вибуху на глибині приблизно два кілометри під землею перебувало 580 шахтарів.

За словами міністра енергетики Туреччини Танера Ілдиза, вибух спричинило коротке замикання. За його словами, жертви трагедії загинули через отруєння чадним газом.

СЛУХАННЯ В КОНГРЕСІ СТОСОВНО РОСІЙСЬКОЇ БІОЛОГІЧНОЇ ЗБРОЇ

Росія, можливо, не дотримується Конвенції про біологічну зброю, але в США доказів цього немає. Результат – зростаюче занепокоєння серед фахівців і політиків з приводу стану запасів російської біозброї.

Минулого тижня про свої побоювання в Конгресі США говорили вчені, знайомі з проблемою, і члени підкомітету в справах Європи та Євразії Комітету Палати представників з міжнародних відносин. На слуханнях, організованих з ініціативи законодавців, конгресмен Дейна Рорабакер навіс статистичні дані, згідно з якими США витратили більше 2 мільярдів доларів на забезпечення безпеки запасів біо-

логічної зброї в країнах колишнього СРСР.

Росію Рорабакер навіс як приклад країни, яка не стала успішним учасником програми біологічного роззброєння. Він зазначив, що в 1992 році президент Єльцин визнав існування прихованої програми біозброї в Росії – програми, що втілювалася в життя в обхід міжнародних домовленостей. Колега Рорабакера конгресмен Білл Кітінг під час слухань зазначив: «Путін нещодавно зробив заяву, в якій говорив про своє розпорядження Міністерству оборони приготуватися до «викликів майбутнього», – нагадав Кітінг. «На мою думку, – продовжував він, – у нас є підстави вважати, що російські вчені зараз продовжують дослідження в цій ділянці».

А конгресмен Тед Пов сказав: «Ми маємо справу з лідером країни, якому ми не можемо довіряти ні в чому. Сьогодні Росією управляє добре вишколений співробітник КДБ. Путін – це Наполеон Сибіру... Я не вірю, що він закінчив свою агресію. Після вторгнення в Україну ми ні в чому не можемо йому довіряти».

СМЕРТЕЛЬНИЙ ВІРУС MERS НА ФЛОРИДІ

Другий випадок зараження коронавірусом близькосхідного респіраторного синдрому (Middle East Respiratory Syndrome, MERS) зареєстровано в США. Про це 13 травня повідомили представники американського Центру з контролю й профілактики захворювань. За їхніми словами, новий випадок зараження зафіксовано в штаті Флорида і, як і перший, було імпортовано з-за кордону: хворий підхопив його під час поїздки до Саудівської Аравії й привіз до США. Жодних інших подробиць поки що не наводиться.

Перший випадок зараження коронавірусом було зареєстровано в США 2 травня. Інфекцію виявили в американського громадянина, який також повернувся до штату Індіана із Саудівської Аравії.

Вперше вкрай небезпечний вірус було виявлено у вересні 2012 року в Саудівській Аравії. На думку фахівців, джерелом захворювання могли стати одногортні верблюди, які живуть на Аравійському півострові. Випадки зараження коронавірусом MERS, відомому також як атипична пнев-

монія, зафіксовані в 17 країнах світу, 145 хворих померли.

У СТОЛИЦІ США ЗНОВУ ВІДКРИЛИ ПАМ'ЯТНИК ДЖОРДЖУ ВАШИНГТОНУ

Пам'ятник першому президенту США – один із найважливіших символів американської столиці – знову відкрито для відвідувачів. Реставрація завершилася майже через три роки після рідкісного для цієї частини країни землетрусу, в результаті якого пам'ятник отримав значні ушкодження.

На церемонії відкриття, що відбулася 12 травня, лунали промови й пісні. Чи не кожен з численних присутніх хотів бути серед перших, кому припаде можливість піднятися на ліфті на саму гору 169-метрового обеліска, на відновлення якого витратили 15 мільйонів доларів.

Промовці говорили про пам'ятник, що символізує американські ідеали. Серед присутніх на церемонії відкриття була міністр внутрішніх справ Селлі Джуел, яка розрізала символічну стрічку. Пам'ятник першому президенту США – найвища споруда американської столиці. До землетрусу щороку її відвідувало до 600 тисяч осіб.

СИН ВІЦЕ-ПРЕЗИДЕНТА США ПРАЦЮЄ В УКРАЇНСЬКІЙ КОМПАНІЇ

Сина віце-президента США Джозефа Байдена Гантера призначено до ради директорів української нафтогазової корпорації Burisma. Про це повідомляє сайт корпорації. Згідно з його даними, Байден-молодшого було призначено до ради директорів у квітні 2014 року. До цього він працював юристом в компанії Boies, Schiller & Flexner LLP в Нью-Йорку.

Байден-молодший отримав ступінь бакалавра в Джорджтаунському університеті та докторський ступінь в Єльській школі права.

У Білому домі заявили, що нова праця Гантера Байдена ніяк не пов'язана з діяльністю американської адміністрації, оскільки він є приватною особою.

НЕВІДОМІ ЛИСТИ ЖАКЛІН КЕННЕДІ

Невідомі листи Жаклін Кеннеді Ірландському священику виставлено на продаж. Листування дружини президента США Джона Кеннеді зі священиком Джозефом Леонардом з Дубліна тривало 14 років.

У своїх посланнях перша леді ділилася зі священиком своїми думками з приводу шлюбу з Кеннеді й розповідала про життя в Білому домі. В період, коли Кеннеді вважався висхідною зіркою американської політики, його дружина відзначала, що чоловік переповнений амбіціями як Макбет. Жаклін Кеннеді також визнала, що чоловік нагадує їй батька. «Йому подобається гонити, а вже завойоване йому нецікаве, він нудьгує. Після весілля він відчув, що потребує доказів своєї привабливості, а тому фліртує з іншими жінками», – писала перша леді США ірландському священику.

Торги відбудуться 10 червня. Продажем архіву отця Джозефа Леонарда займається Sheppard's Irish Auction House, який оцінює листи в 1 мільйон євро.

ЗНАЙДЕНО УЛАМКИ КАРАВЕЛИ КОЛУМБА?

Американський археолог Баррі Клиффорд припускає, що знайшов уламки «Санта-Марії» – флагманського судна з експедиції Христофора Колумба до берегів Америки.

За його словами, існують серйозні докази того, що каркас, знайдений біля північного узбережжя Гаїті, належить саме улавленій каравелі. Команда дослідника зробила заміри і фото уламків. Клиффорд звернувся до уряду Гаїті з проханням забезпечити охорону ділянки для проведення більш ґрунтовних досліджень.

У 1492 році Христофор Колумб вирушив у подорож на трьох кораблях – «Санта-Марія», «Нінья» і «Пінта», прагнучи знайти західний шлях до Індії. Натомість його експедиція досягла карибських островів, хоч Колумб був переконаний, що приплив до Індії.

За повідомленнями світових та американських інформаційних агентств

Selfreliance

Ukrainian American Federal Credit Union

PLATINUM

Без Щорічної Оплати

2332 W. Chicago Ave. Chicago IL 773-328-7500
5000 N. Cumberland Ave. Chicago IL 773-589-0077
136 E. Illinois Ave. #100, Palatine IL 847-359-5911

Selfreliance.Com
300 E. Army Trail, Bloomingdale IL 630-307-0079
8410 W. 131st Street, Palos Park IL 708-923-1912

734 Sandford Ave. Newark NJ 973-373-7839
558 Summit Ave. Jersey City NJ 201-795-4061
60-C N. Jefferson Rd. Whippany NJ 973-887-2776

Your savings federally insured to at least \$250,000 and backed by the full faith and credit of the United States Government

NCUA

National Credit Union Administration, a U.S. Government Agency

**Full
Financial
Services**

*Annual Percentage Rate. Річна % ставка на день 1 серпня 2011 р. становить 9.9%. Сконтакуйтеся з Касою "Самопоміч", щоб довідатися сучасні ставки, які міняються. Ця пропозиція чинна від 15 березня 2012 р. і може бути скасована без попереднього повідомлення. Тільки для дійсних і нових членів Кредитівки. За додатковою інформацією телефонуйте на № 888.222.8571.

ЗОРЕПАД

ОДИН ІЗ «ГАЛИЧАН»

ВІКТОРУ СІДИРУ, ЗАСНОВНИКОВІ Й ХУДОЖНЬОМУ КЕРІВНИКОВІ ГУРТУ «ГАЛИЧАНИ»,
«ЗА ОСОБИСТИЙ ВНЕСОК У РОЗВИТОК УКРАЇНСЬКОГО ЕСТРАДНОГО МИСТЕЦТВА ТА ВАГОМІ ТВОРЧІ
ЗДОБУТКИ» ПРИСВОЄНО ЗВАННЯ ЗАСЛУЖЕНИЙ АРТИСТ ЕСТРАДНОГО МИСТЕЦТВА УКРАЇНИ

– Ви один із небагатьох артистів новітньої української хвилі, кому вдалося реалізуватися на чужині, причому в улюбленій царині – українського естрадного мистецтва. В чому секрет Вашого успіху?

– Не стомлююся повторювати просту, але геніальну фразу Григора Тютюнника: «Немає загадки таланту – є вічна загадка любові». Ви дуже правильно підмітили – «улюбленій царині». Якщо є любов до справи, яку знаєш і робиш професійно, якщо є професійна команда, в якій панує взаєморозуміння, якщо є вдячний слухач, то буде Боже благословення, а значить прийде й успіх.

Перш за все, щиро дякую Богові за те, що маю можливість займатись улюбленою справою – грати, співати, створювати нові пісні далеко від рідного краю.

Дякую всім артистам Асоціації діячів естрадного мистецтва України, й насамперед талановитому композиторові-співачу Павлу Доскочу, за поцінування моєї творчості, розуміння потреби її й донесення цього до українського материкового глядача й мистецьких авторитетів у Києві.

– Розкажіть про свою команду.

– Вокально-інструментальний гурт «Галичани» народився в 2000 році в Нью-Йорку. З самого початку він складався з трьох талановитих музикантів. Крім мене, до нього ввійшли Василь Балух, акордеоніст-клавішник високого рівня, з яким ми зналися ще зі Львова, та Мар'ян Підвірний, скрипаль-віртуоз, з яким нас звів Нью-Йорк. Вони стали мені надійними друзями-однодумцями. Гурт швидко набував популярності. Очевидно, завдяки самопожертві, правильно підбраному репертуару, вдалому стилю виконання, дбайливому ставленню до смаків слухачів різного віку.

Невдовзі в «Галичанах» працювало вже шестеро музикантів. Склад гурту змінювався – і це природньо: хтось повертався додому,

в Україну, хтось облаштувався в іншому штаті Америки й переїздив туди на постійне місце проживання.

Окрасою нашого гурту стала співачка Ірина Гордєєва, якій принагідно хотів би сердечно подякувати за плідну співпрацю. Вона дуже гармонійно влилася до нашого ансамблю (більше того, в нас разом з нею виник вокальний дует у супроводі «Галичани»), працювала в гурті більше 10 років й була моїм надійним опертям. Саме завдячуючи їй та нашій спільній праці до гурту незабаром прийшов успіх.

Жоден знаковий український фестиваль не обходився без нашого виступу. Ми випустили чотири компакт-диски, серед яких були і мої пісні як композитора. Додавало радості й наснаги те, що наші пісенні «альбоми» швидко розходились поміж шанувальниками й, що особливо приємно, користувалися популярністю в Україні.

В гурті працюють більше десяти років Михайло Лебедович (бас-гітара) та Володимир Добак (труба). Недавно в нашу «команду» влилася дружина Володимира Ірина Добак-Зацірковська (за фахом професійна піаністка), яка вже встигла сподобатися широкій публіці як талановита солістка ансамблю. Василь Чекмак, гітарист, прекрасний музикант, грає в «Галичанах» вже більше 7 років. Два роки тому до гурту прийшов талановитий Василь Чорний, саксофоніст, клавішник, вокаліст, який вніс неабияку новизну до нашого репертуару.

Хочу висловити вдячність музикантам, які працювали разом з нами раніше: Володимир Боднарку, Роману Радзіху, Василю Шамаленцю, Ігореві Романюку, Василю Аноку, Сергію Душенковському (який, на жаль, недавно пішов із життя).

Так що ця нагорода, за великим рахунком, заслуга всієї нашої сьогоднішньої команди й усіх тих, хто прилучився до творення образу «Галичан» з початку його біографії.

– А чому Ви вирішили назвати свій гурт «Галичани»?

– Я, зрозуміло, за єдину, неподільну, соборну Україну. Але

всім найкращим, що в мені є, я зобов'язаний насамперед своїй малій батьківщині – Тернопільщині, де народився й де пізнав перші уроки добра, своїм батькам, передовсім батькові, який мав дуже пісенну душу, працював учителем музики в школі, вірив у мене й коли мені було шість років, вперше відчинив мені двері всеукраїнського телевізійного конкурсу «Сонячні кларнети». Потім були музична школа й багато інших житейських «університетів», які дали мені досвід і натхнення писати пісні, створити перший власний гурт «Стожари», з яким ми об'їздили пів України, брали участь у фестивалях в Сопоті, «Лемківській ватрі», виступали в багатьох телепередачах. Гурт діяв до 1996 року – до тих пір, доки я не поїхав до Америки.

– Чим, на Ваш погляд, відрізняються традиційні українські естрадні гурти материкової України й «іммігрантські»?

– Насамперед своєю роллю, місією, яку мають виконувати. Коли я в 1996 році приїхав до Америки, мене охопила невимовна ностальгія. Я надзвичайно любив Львів, де пролетіли найкращі роки, де зростає творчо, де прийшла перша популярність, й раптом Нью-Йорк – майже антипод мого Львова...

Пригадую, як однієї неділі мовився у церкві Святого Юра й під склепінням цього храму народжувалися якісь нові думки, а серед них ідея створити нью-йоркські «Стожари» й назвати їх «Галичани».

Почав писати ностальгійні пісні,

а через деякий час зрозумів, що ностальгія породжує самоту, самота множить песимізм, песимізм – страждання, а ми повинні давати людям віру, вдихати надію, дарувати любов. І мої пісні засвітилися іншим світлом. Я почав співати й веселитися від душі, радіти, що я, як галичанин, нарешті й тут, на чужині, роблю щось світле й добре для галичан – людей гордих і гідних, а також тих, кому цікава наша культура. Щоб підтримати їхній дух. Після концерту до мене почали підходити люди й казати, що послухавши наші пісні й повеселившись, вони немов побували в Україні. Для мене то було найвищою винагородою й найбільшим гонораром.

– Чи плануєте з нагоди отримання звання свій авторський концерт?

– Плануємо. Сьогодні ми працюємо над вдосконаленням репертуару й великі надії покладаємо на молодого талановитого співачку Оксану Коцябу, яка володіє прекрасними природними даними й співучим голосом. У найближчих планах також випустити новий компакт-диск, до якого ввійдуть мої пісні разом з піснями Павла Доскоча.

– Ще раз вітаємо Вас й зичимо нових успіхів! А для американських українців Ви все ж таки заслужений артист естрадного мистецтва України й української Америки...

– (Усміхається-авт). Дякую. Для мене це винагорода, відповідальність і велика честь...

Розмову провела

УКРАЇНСЬКА НАЦІОНАЛЬНА ФЕДЕРАЛЬНА КРЕДИТОВА СПІЛКА

УВАГА АКЦІЯ!
ПРОПОЗИЦІЯ ДІЙСНА ПРОТЯГОМ ОБМЕЖЕНОГО ЧАСУ

Депозитний сертифікат (CD) на
30 МІСЯЦІВ

1.25%

МІНІМУМ \$2,500.00
Відповідно до положень і умов вищевказаної пропозиції.

Для додаткових інформацій звертайтеся в наш головний офіс або до наших філій. Наш персонал розмовляє англійською, українською, польською та російською мовами.

ГОЛОВНЕ БЮРО:
215 Second Avenue, New York, N.Y. 10003 • Tel. (212) 533-2980 • Fax. (212) 995-5204

ВІДДІЛЕННЯ:
БРУКЛІН - 1678 East 17th St., Brooklyn, N.Y. 11229 • Tel. (718) 376-5057 • Fax. (718) 376-5670
САВТ БАВНД БРУК - 35 Main St., So. Bound Brook, N.J. 08880 • Tel. (732) 469-9065 • Fax. (732) 469-9165
ПЕРТ АМБОЙ - 615 Amboy Ave., Perth Amboy, N.J. 08861 • Tel. (732) 802-0480 • Fax. (732) 802-0484

(866) 859-5848
www.UkrNatFCU.org

ART AT THE INSTITUTE

FACES OF UKRAINE
— 1950-1980 —

Highlights of
The JURII MANIICHUK and ROSE BRADY Collection
June 5 – July 3, 2014

UKRAINIAN INSTITUTE OF AMERICA
2 East 79th Street, New York, NY 10075
Tel: 212-288-8660 • www.ukrainianinstitute.org

Страхування життя – чим воно корисне для мене?

“ Адекватне страхування життя забезпечує покриття витрат на останні медичні і похоронні послуги, а також для оплати податків і погашення боргів, які близька вам людина могла мати. ”

Телефонуйте:
888-538-2833

УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДНИЙ СОЮЗ
1894

Наявне не в усіх штатах.

Твори
ВАЛЬДЕМАРТА КЛЮЗКА
Київ

WE ARE ALL UKRAINE

Запрошуємо Вас на відкриття виставки

в суботу 17-го травня 2014 р. о год. 7 веч.

УКРАЇНСЬКИЙ МУЗЕЙ
222 East 6th Street
New York, NY 10003
T: 212.228.0110
info@ukrainianmuseum.org
www.ukrainianmuseum.org

Години музею:
від середи до неділі
11:30 ранку – 5:00 год. по пол.

КІНОФЕСТ-2014

KINOFEST
NYC

9-11 травня в Нью-Йорку відбувся V фестиваль українських та пострадянських фільмів «Kinofest NYC». Програма трьох фестивальних днів поєднала три класичних фільми 1920-х років і хроніку драматичних подій сучасної України. Цьогорічний «Кінофест» знайшов респектабельного покровителя – фестиваль відбувся в Українському Інституті Америки, що на 79-й вулиці й П'ятій авеню. Його головна тема була чітко окреслена: «Ентузіазм. Соціальні рухи в кіно: Україна 20-х років і Євромайдан». Й нарешті «Kinofest NYC» здобув свого постійного глядача. І не лише україномовного.

Головні організатори фестивалю «KinofestNYC-2014»

ВІД ВЕСНИ ДО ВЕСНИ

Фестиваль відкрився кадрами київської весни кінця 1920-х років. Відзняті легендарним оператором Михайлом Кауфманом, вони ввійшли до його епохального авангардного, неігрового фільму «Навесні». Торік глядачі мали нагоду в рамках фестивалю переглянути стрічку його брата Дзиги Вертова «Людина з кіноапаратом» – один з головних маніфестів світового кіноавангарду, який знімався без сценарію, й автор реалізував у ньому багаторічні експерименти та теоретичні напрацювання в галузі операторського мистецтва та монтажу, перетворивши фільм на методологічний посібник з кінематографії для майбутніх поколінь режисерів. У тому числі й американських, сучасних. Саме тим, очевидно, пояснюється величезний інтерес студентів нью-йоркських кіношкол до українського фестивалю, де кожен фільм Кауфмана-Вертова-Довженка вони розглядають під мікроскопом і перетворюють на «майстер-клас», розгортаючи велику професійну дискусію.

Так було й цього року з фільмом «Навесні». У ньому постає нині майже невідомий Київ 1929 року й викликає легку ностальгію в тих, хто бодай якось пов'язаний з цим дивовижним містом. Кадри пробудження міста, поновлення його життя перегукуються з ліричними картинками відродження природи. Уважна камера Кауфмана надовго зупиняється на усміхених обличчях дітей, малюючи ліричну картину освідчення в коханні Києву. Для неких же й тих, які прийшли на український кінофестиваль з суто професійного інтересу, ця стрічка цікава насамперед тим, що в ній Михайло Кауфман вперше використав принцип прихованої камери.

Ще одну категорію гостей фестивалю цікавив музичний

експеримент – наскільки минуле може накладатися на сучасне, бо фільм, зрозуміло, німий, музичну доріжку до нього створено лише в 2011 році – сучасним київським композитором Олександром Кохановським – автором музики до низки експериментальних театральних постановок, кінофільмів та художніх акцій.

На перший погляд, візуально й почуттєво фільм Кауфмана життєстверджуючий, піднесений, позаідеологічний, аполітичний, мав би стати дисонансом до київської весни 2014-го, настрій якої привезли з Києва до Нью-Йорка режисер Володимир Тихий та оператор Юрій Грузинов – представники творчої групи «Babylon'13», й документальні фільми про яку стали головною подією цьогорічного фестивалю. Можливо, тому, що нинішня весна – це продовження трагічної й героїчної зими, далекої від поетичного кіно, яку вони знімали з перших днів Майдану й яка «змінила нас усіх». Чесно кажучи, організатори «Kinofest NYC» серйозно подумували «взяти паузу» й цього року не проводити фестивалю. З очевидних причин: надто важко знайти спонсорів, надто нелегко зацікавити масового українського глядача, надто складно підбирати фільми, які відповідали б міжнародному рівню, надто багато зусиль й самовіддачі. Задля чого?! Після тривалих дискусій Андрій Котляр, програмний директор фестивалю, подав ідею присвятити його подіям Євромайдану. І це додало наснаги команді ентузіастів.

Майданна тема цікавила й цікавить не лише українського материкового кінотворця. Глядачі мали нагоду переглянути 20-хвилинний фрагмент з майбутнього фільму американського режисера українського походження, співорганізатора «Кінофесту» Дем'яна Колодія

«Свобода чи смерть: революція гідності», який всю зиму провів з кінокамерою на Майдані в Києві, самому епіцентрі подій. Як, до речі, й у «помаранчеві» дні, знявши пізніше доволі успішний фільм «The Orange Chronicles» («Помаранчеві хроніки»). А на цьогорічному Каннському фестивалі, який триватиме від 13-го до 24-го травня, покажуть фільм українського режисера Сергія Лозниці про майданні події 2014 року (сьогодні це один з найуспішніших режисерів сучасної України, в 2010-му році його перший повнометражний фільм «Щастя моє» було відібрано в офіційну програму фестивалю й він став першою ігровою стрічкою, що потрапила до офіційного конкурсу знаменитого кіноперегляду).

Короткометражні фільми, зняті творчою групою «Babylon'13», тривалістю від однієї до трьох хвилин – це хроніка, анатомія та психологія Майдану, схоплена й талановито передана кіномовою не лише крупним планом, широкими мазками, а й на мікрорівні. Лише один сюжет: майданівці пізньої ночі стоять у ланцюгу, передаючи один одному дрова, щоб можна було підтримувати вогнище, на якому готують їжу. Раптом на головній сцені хтось голосно, у мікрофон, почав співати український національний гімн. І операторська кінокамера з рентгенівською точністю передає за кілька хвилин, як і чому на це реагують різні представники української нації: простий роботяга, юнак, російськомовний «польовий командир»...

Усю фестивальну програму «Кінофесту-2014» було побудовано на паралелях, аналогіях, перегуках епох. Наприклад, глядачі мали змогу переглянути першу звукову стрічку, відзняту в Україні в 1930 році документалістом Дзигіою Вертовим, під дуже

звучною сьогодні назвою «Ентузіазм. Симфонія Донбасу». Вона замислювалася як пафосна кіноода радянській індустріалізації, а з точки зору подій сьогодення сприймається як «кіносвідчення травматичного перехідного періоду в радянській історії України». До слова, з Донбасом сучасним нью-йоркський кінофестиваль пов'язує ще одна грань, не суто кіношна і не політична, – головним спонсором фестивалю вже третій рік поспіль виступає мистецька організація, а точніше, культурна ініціатива «Донецька ізоляція», засновниця якої Люба Михайлова вперше була присутньою на цьогорічному «Кінофесті». Так що «KinofestNYC» можна назвати кіноповерненням «Донецької ізоляції», оскільки після Америки українські режисери й оператори вирушають з аналогічним показом до Донецька.

Третій день «KinofestNYC» відбувся під знаком кінематографу сучасної України. Відбулася дискусія, яку вів викладач славістики університету Канзасу, знавець українського кіно, колишній одесит Віталій Чернецький. Під завісу ж фестивалю було показано легендарну Довженкову «Землю». З двох міркувань. Нинішній рік – довженківський: у вересні виповнюється 120 років від дня народження цього знакового українського режисера. Й сучасним, нетрадиційним, неукраїнським, прочитанням кіноповістей Олександра Довженка – американський музикант-репер Пол Міллер, більше відомий як DJ Spooky That Subliminal Kid, написав музику до довженківської «Землі» й був спеціальним гостем цьогорічного «Кінофесту».

Чорно-білий німий фільм «Земля» Олександра Довженка вийшов на екрани 8 квітня 1930 року, а 17 квітня фільм з показу

зняли. Через «натуралізм та замах на звичаї». «Радість творчого успіху була жорстко подавлена страховинним двопідвальним фейлетоном Дем'яна Бедного під назвою «Філософ» в газеті «Известия». Я буквально посивів і постарів за кілька днів. Це була справжня психічна травма. Я хотів був померти...» – напише в «Автобіографії» Довженко, з подивом дізнавшись, що заборонений в Україні фільм має грандіозний успіх у Європі. Після прем'єри в Берліні про Олександра Довженка з'являється 48 статей, у Венеції італійські кінематографісти називають його «Гомером кіно». А ось у Радянському Союзі стрічку реабілітують лише у 1958 році після того, як на Всесвітній виставці в Брюсселі (Бельгія) після опитування 117 видатних критиків і кінознавців з 26 країн світу, фільм ввійде до числа 12 найкращих фільмів всесвітньої історії кіно.

У простому сюжеті геніальний режисер втілює увесь трагізм епохи. Причому поряд з нібито гімном технічному і технологічному прогресу на селі показано трагізм, який став бідою для цілих поколінь. Недаремно ж батько Василя Гука звертається до людей за абстрактними іменами: «Івани», «Грицьки»... І маленька дитина, що проходить повз епізоди смерті, символізує покоління, якому лишився той важкий спадок.

Чи зможе українство пережити цей трагізм? Відповідь знаходиться у простій фразі: «Нема Бога!» і знаходить продовження у фразі, кинутій батьком Василя Гука священникові: «І вас немає». Десь далеко за кадром лунає ледь чутине відголосся: «Добре як Бога немає. А якщо є!».

Чи не прикладається це «відлуння» й до трагічної української весни 2014 року?

Катерина Боруш

КІНОФЕСТ-2014

Назва «Babylon'13» пов'язана з багатьма асоціаціями. З фільмом «Вавилон XX» Івана Миколайчука, біблійною історією про людей, які розмовляють різними мовами. І з тим, що «Йолка – це немов вавилонська вежа».

Проект «Babylon'13» народився в Києві в грудні 2013 року. Спочатку він

іноземних каналів. Деякі з них збирали більше ста тисяч переглядів. Так народжувався «Вавилон'13».

Володимир Тихий, засновник проекту Babylon'13, родом з Червонограда, зняв кілька документальних та ігрових фільмів, які демонструвалися на міжнародних фестивалях й були удостоєні низки відзнак. У Нью-Йорку не вперше – він був гостем фестивалю українського та пострадянського кіно в 2012 році, який відбу-

БАВУЛОН'13: БУЛА НА МАЙДАНІ І КІНОСОТНЯ

об'єднав десяток кінематографістів, але щодня до них приєднувалися нові й нові – оператори, монтажери, звукорежисери, перекладачі, які не могли мовчати й хотіли також сказати своє слово.

Першу історію зняли на Михайлівській площі. Організувалися за кілька годин, концепцію обговорювали дорогою, в мікроавтобусі. Перший фільм називався «Вавилон 13. Пролог». Потім в об'єкти потрапили «самооборонці», кухарі, матері, піаністи, закохані, тисячі характерів і облич мітингувальників. Серед них – і Сергія Нігояна. Володимир Тихий разом з Юрієм Грузиновим зняли про нього фільм, який так і називається «Перша смерть».

«Майдан – це перша революція, за якою можна було стежити в інтернет-режимі. Події розвивалися стрімко, часу на масштабні полотна не було, ми вирішили знімати короткометражні, 2-5-хвилинні відеорепортажі й відразу ж виставляти їх в інтернет на YouTube. Оператори знімали відео безплатно, монтажери монтували безплатно, перекладачі перекладали безплатно. Слово «гроші» не вживали взагалі, хоча вони були потрібні. Грошіма допомогати прості люди. Просто приходили і приносили, хто скільки міг. Один благодійник на своїй інтернет-сторінці розмістив рекламний банер з посиланням на YouTube «Babylon'13» з доступом до 30-мільйонної аудиторії США, Канади. Володимир Тихий зі своєю командою виставляв відзнятий матеріал на YouTube – і невеликі фільми-історії про українську революцію збирали сотні тисяч переглядів, трансливалися на десятках

вався в Українському музеї, й представляв свій проект «Goodbye, Ukraine!» Цього року режисер привіз до Нью-Йорка серію документальних короткометражних фільмів про Майдан.

Кінооператор Юрій Грузинов родом з Підмосков'я, батьки його живуть у Тверській області і сьогодні. До Києва потрапив сім років тому випадково – закохався. Спочатку працював на телебаченні, потім став кінооператором-спрингером.

«Це мій особистий протест проти злочинної влади. Я міг передавати бруківку, міг кидати «коктейлі Молотова», але вирішив, що хтось повинен зафіксувати ці події для історії – народжується українська нація й найоб'єктивніше це можна зробити, зазирнувши кінокамерою в очі людей – беркутівця, зрадника, матері, священика, санітара...» Юрій провів з кінокамерою місяці в самому епіцентрі подій, на передовій. У нього три вогнепальні поранення, які він дістав від «Беркута», й один полон. 16 березня його разом з ще одним оператором Ярославом Пілунським викрали в Криму, в Сімферополі, де вони збиралися знімати перебіг псевдореферендуму. Викрали посеред білого дня молодики з автоматами в руках, які розмовляли, як і він, поросійськи. Зав'язали очі, надягли наручники й шість днів протримали в підвалі, нещадно б'ючи й знущаючись. «До нас в цих приміщеннях тримали, очевидно, й інших в'язнів, бо на стінах виднілися сліди крові, а всі матраси були прострелені», – розповідав Юрій під час нашої зустрічі в рамках «Кінофесту-2014», де вони разом з Володимиром Тихим представляли свій «Вавилон'13».

Режисер Володимир Тихий, засновник творчого об'єднання «Babylon'13»

Кінооператор Юрій Грузинов провів на передовій Майдану кілька місяців, був тричі поранений і в березні цього року побував у російському полоні в Криму

#BABYLON'13

CINEMA OF A CIVIL PROTEST

THE WINTER THAT CHANGED US

A Babylon '13 Event

Friday, May 16, 2014 at 7 p.m.

with director VOLODYMYR TYKHYY
and camera operator YURI GRUZINOV

У п'ятницю, 16 травня, о 7-й годині вечора в Українському музеї в Нью-Йорку відбудеться показ документальних фільмів творчого об'єднання «BABYLON'13», яке постало в дні протесту й стало своєрідною кіносоотною Майдану. Перед глядачами виступлять двоє його представників – режисер Володимир Тихий, засновник цього об'єднання кіномитців, та кінооператор Юрій Грузинов, який провів на передовій Майдану кілька місяців, був тричі поранений і в березні цього року побував у російському полоні в Криму...

THE
UKRAINIAN
MUSEUM

222 East 6th Street
btw 2nd & 3rd Avenues
New York, NY 10003
www.ukrainianmuseum.org

Admission \$10
(includes light reception
& gallery access).
Tickets at the door one hour
before showtime.

The Ukrainian Museum's film series is supported, in part, by public funds from the New York City Department of Cultural Affairs in partnership with the City Council.

**Це найкраще місце для
збереження ваших
ощадностей!**

Інтернет: www.sumafcu.org

Головне Бюро

125 Corporate Blvd
Yonkers, New York 10701
Tel: 914-220-4900
Fax: 914-220-4090
1-888-644-SUMA

E-mail: memberservice@sumafcu.org

Філія в Йонкерсі

301 Palisade Ave
Yonkers, NY 10703
Tel: 914-220-4900
Fax: 914-965-1936

E-mail: palisade@sumafcu.org

Філія в Спрінг Валі

16 Twin Ave
Spring Valley, NY 10977
Tel: 845-356-0087
Fax: 845-356-5335

E-mail: springvalley@sumafcu.org

Філія в Стамфордді

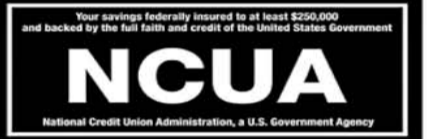
39 Clovelly Road
Stamford, CT 06902
Tel: 203-969-0498
Fax: 203-316-8246

E-mail: stamford@sumafcu.org

Філія в Нью-Гейвен

555 George St.
New Haven, CT 06511
Tel: 203-785-8805
Fax: 203-785-8677

E-mail: newhaven@sumafcu.org

ВЕСНА: вся природа пробудилась! Не дрімайте! Якщо Ви платите оренду від \$1,200 і вище, то подумайте, чи не варто стати власником житла:

Наприклад, при купівлі кондомініуму або CO-OP за \$200,000 із першим внеском \$20,000 та іпотекою у \$180,000 при 3.00% річних оплата буде така:

Кредит - \$759.00   Послуги - \$150.00   Податок - \$250.00   Разом - \$1,159.00

Не думайте довго, бо ціни на нерухомість зростають!

Наприклад: за \$100,000 банки виплачують річні дивіденди від \$50 до \$900 на рік ☹

Порівняйте з нашими: від \$750 до \$2,150 ☺

**Наші відсотки на позички теж кращі, ніж у сусідніх банках.
Телефонуйте 914-220-4900.**

INVESTMENT RESIDENTIAL LOANS

3 Loan Terms:

6 & 12 Year Balloon Loans
12 Year Fixed Rate Loans

Available For 1 – 4 Family Unit
Non-Owner Occupied Investment Properties
(Purchase Or Refinance)

**Looking to finance your investment project in
Fairmount, Northern Liberties, Fishtown, Manayunk, or in the Northeast?**

To receive any product or service by the USFCU, you must be a member of the USFCU by opening a share (savings) account. All new memberships are subject to USFCU membership terms and disclosures (see membership eligibility at www.ukrfcu.com or inquire at any USFCU location). Please contact Christina Hewko (christinah@ukrfcu.com), Member Business Loan Manager, to learn more about the member business loan products we offer – 215.725.4430 ext. 704.

Federally insured by the NCUA.

SELF RELIANCE (NJ)
FEDERAL CREDIT UNION

Самопоміч (Н.Дж.)
Федеральна Кредитна Спілка

Principal Office
851 Allwood Road
Clifton, NJ 07012
(973) 471 - 0700

Botany Village Office
237 Dayton Ave.
Clifton, NJ 07011
(973) 772 - 0620

Toll Free:

1-888-BANK UKE
www.bankuke.com

15-yr Fixed
Mortgage: **3.25%**
rate*

7/1/30 ARM
Mortgage: **3.175%**
rate**

Business
Loans from **4.50%**
APR

Please call,
(973)471-0700, ext 117

*3.25% APR **3.013% APR
All rates are effective April 22, 2014 and are subject to change without notice.

EAST VILLAGE MEAT MARKET
J. Baczynsky

Найпопулярніший у Нью-Йорку
український м'ясний магазин пропонує
широкий вибір вуджених домашніх ковбас та
свіжовиготовлених гарячих і холодних виробів
української та європейської кухні.

Tel. (212) 228 - 5590

Fax (212) 979 - 6593

E-mail: Eastvillagemeats@hotmail.com

139 2nd Ave. (Bet. 8th and 9th Streets)
NEW YORK, NY 10003

Store Hours
Monday - Thursday 8:00 am - 6:00 pm
Friday 8:00 am - 7:00 pm
Saturday 8:00 am - 6:00 pm

VISA • MASTERCARD • ACCEPTED

HOME EQUITY LINE OF CREDIT (HELOC)

ЛІНІЯ КРЕДИТУ
Під Заставу Будинку (HELOC)*
Без будь-якої оплати*

НЕМАЄ...

... Оплати за Аплікацію,
... Оплати за Оцінення Будинку,
... Державного Мита Штату Нью-Йорк,
... Оплати за Перевірку Документів (Тайтл).

NO... APPLICATION FEE, NY STATE TAX FEE, APPRAISAL FEE, TITLE FEE

Відвідайте <https://rufcu.mortgagewebcenter.com> для поточних процентних ставок і заповнення аплікації на HELOC онлайн. Для більшої інформації по кредитах під заставу будинку, будь ласка, відвідайте: www.consumerfinance.gov/learnmore

*УФКС покриває витрати для лінії кредиту під заставу будинку (HELOC) до \$ 1000. Якщо ви закриєте HELOC на протязі двох років з часу відкриття, ви повинні відшкодувати видатки та збори що стасуються за відкриття позики. Підлягає правилам кредитування. Страхування будинку є обов'язковим. УФКС має право припинити дію цієї пропозиції в будь-який час. Зверніться до нас для більш детальної інформації

For consumer information about home-secured loans please visit: www.consumerfinance.gov/learnmore. Visit any of our branches or call (877) 968-7828 to speak with a mortgage professional about the HELOC. Get a personalized quote with current interest rates by visiting: [HTTPS://rufcu.mortgagewebcenter.com](https://rufcu.mortgagewebcenter.com).

*UFCU covers the closing costs for a home equity line of credit (HELOC) for up to \$1000. If you close your HELOC account within the first 2 years you must reimburse actual costs and fees paid in connection with the account. Subject to credit granting terms and conditions. Property insurance is required. See UFCU for complete details. UFCU reserves the right to terminate this promotion at any time.

UKRAINIAN **УКРАЇНСЬКА**
FEDERAL CREDIT UNION ФЕДЕРАЛЬНА КРЕДИТНА СПІЛКА

MAIN OFFICE | 824 E. Ridge Rd | Rochester, NY 14621 | 585.544.9518 | fax 585.338.2980

BRANCH ALBANY, NY SACRAMENTO, CA SYRACUSE, NY BOSTON, MA PORTLAND, OR VANCOUVER, WA
OFFICES: 518-266-0791 916-721-1188 315-471-4074 781-493-6733 503-774-1444 360-597-2096

www.rufcu.org
877-968-7828

Federally insured by NCUA
EQUAL HOUSING LENDER

ШЛЯХ, ІСТИНА, ЖИТТЯ

4 травня Релігійне товариство українців-католиків «Свята Софія» в США (ТСС-А) відзначило 40-ліття своєї діяльності.

Відаючи шану своєму фундатору, великому сповідникові віри, товариство, засноване 21 квітня 1974 року Патріархом Йосифом Сліпим, провело «круглий стіл» на тему: «Патріарх Йосиф Сліпий очима молодих науковців». Подію, яка відбулася в домі товариства в Елкінс Парку (штат Пенсильванія) відкрив голова осередку НТШ у Філадельфії, довголітній секретар ТСС-А д-р Олександр Лужницький, який зачитав привіт від глави УГКЦ Патріарха Святослава (Шевчука), Блаженнішого Любомира кардинала Гузара та генерального консула України в Нью-Йорку Ігоря Сибіги. Відтак, сесією керувала куратор Центру студій спадщини Патріарха Йосифа Сліпого при Товаристві «Свята Софія» в США, його ексекютивний директор Ірина Іванкович.

Головним доповідачем «круглого столу» був випускник програми Центрально- та Східноєвропейських студій ЛаСаль Університету Юрій Дідула – він виголосив доповідь «Товариство «Свята Софія»

в США: 40 років служіння в душі ідей Патріарха Йосифа Сліпого». Після закінчення Українського католицького університету у Львові, Ю.Дідула отримав від ТСС-А стипендію на навчання в США й сьогодні, здобувши ступінь магістра, працює в Європейському департаменті Національного фонду демократії в столичному Вашингтоні. Свою магістерську працю Ю.Дідула присвятив дослідженню історії товариства «Свята Софія».

Як зазначив доповідач, звільнення Йосифа Сліпого із заслання та початок реорганізаційної діяльності у сфері життя УГКЦ увінчалися створенням численних церковних та наукових інституцій в Римі, й «Свята Софія» загалом та в Америці, зокрема, стала інструментом забезпечення майбутності інституцій та рухів, закладених Патріархом Сліпим. Товариство брало активну участь у просвітницькій діяльності серед української громади у Філадельфії й околицях та залучало її до свого основного проекту – збільшення постійного патріаршого фонду. Саме цей аспект діяльності Товариства є пріоритетним і визначає його суть, адже першочерговою метою створення «Святої Софії» було легальне та матеріальне забезпечення Патріарших інституцій у Римі. Крім фінансової, науково-педагогічної та суспільно-політичної праці, ТСС-А займалося також пропагандою українських питань на міжнародному рівні.

Фундаментальну доповідь «Патріарх Йосиф Сліпий та УКУ: погляд з XXI століття» представила директор Інституту історії церкви УКУ д-р Світлана Гуркіна, розглянувши в порівняльному ключі питання пріоритетів та ідей Патріарха Йосифа стосовно української вищої освіти та втілення їх у наш час в стінах УКУ у Львові.

ДРУГА ВЕСНА

Урочисте відкриття музейної кімнати. Стрічку перерізають академік Леонід Рудницький (ліворуч) та о. Марко Семеген

Як зазначила Ірина Іванкович, Український католицький університет є тією ланкою, яка об'єднує Схід і Захід України, студенти цього університету були одними з перших учасників Євромайдану, де відстоювали ідею вільної, незалежної Української держави. Бурхливі події в Україні не залишили байдужими нікого: українці в усіх кутках світу пильно відстежують ситуацію на рідних землях, надають фінансову та матеріальну підтримку потерпілим, приймають на лікування постраждалих в результаті збройних сутичок на Майдані. Одним із таких молодих волярів, який ціною власного здоров'я виборював волю своєї землі, є львів'янин Роман Дзевінський. Замаскована під пакет ліків вибухівка відірвала юнакові праву руку та завдала інших тілесних пошкоджень. Сьогодні, завдяки Українській федерації Америки, Роман проходить лікування в Америці, а його участь у форумі конференції присутні зустріли бурхливими оплесками.

Викладач літургії Тернопільської вищої духовної семінарії ім. Йосифа Сліпого о. Марко Семеген проаналізував особу Патріарха як «будівничого українського осердя в Римі», зосередивши увагу на інсти-

туція духовного спрямування, постанови яких у «вічному місті» стало можливим завдяки особі Блаженнішого Йосифа. Це Собор Святої Софії, парафії свв. Сергія і Ваха з патріаршим двором на Мадонна де Монті, монастирі оо. Студитів на Студіоні, товариство «Свята Софія».

Того ж дня відбулось відкриття музейної кімнати Патріарха Йосифа Сліпого, яка є результатом діяльності Центру студій спадщини Його Блаженства при ТСС-А. Експонати музею – це видима присутність великого сповідника віри на новому континенті: родинне дерево, біографічні панелі, бібліотека, аудіо- та відеоматеріали, три окремі стенди, присвячені пастирським візитам до Сполучених Штатів Америки в 1968 (21 липня-17 серпня), 1973 (12 травня -12 червня) та 1976 (15 вересня-2 жовтня, 14-17 жовтня) роках. Численні оригінальні фотоматеріали, отримані музеєм з приватних та парафіяльних колекцій Чикаго, Клівленду, Ньюарку, Філадельфії, відтворюють широкий географічний діапазон подорожей Його Блаженства до Америки та динаміку літургичних подій, зустрічей з громадськими та політичними діячами, нарад, наукових конферен-

цій за участю Патріарха. Особливу цінність становлять особисті речі Блаженнішого Йосифа, через які присутні немовби доторкаються до незламної постаті цього великого мужа церкви. Серед них – архієрейські ризи, плащ-мантія, підрясник, предмети особистого вжитку, трембіт та ін. До унікальних експонатів належать оригінали рукописів Блаженнішого, його листування з представниками української громади США, пам'ятні відзнаки з нагоди ювілеїв Його Блаженства, картини авторства Юрія Гури та Михайла Мороза. Створення музейної кімнати Патріарха Йосифа Сліпого – це шанобливий уклін Товариства «Свята Софія» в США своєму засновникові в рік 40-ліття діяльності ТСС-А.

Увечері в Центрі духовності сестер-василіянок відбулося святкове прийняття з нагоди ювілею. На ньому з вітальним словом виступив о. Марко Семеген, президент товариства «Свята Софія» в Римі, який порівняв сучасну діяльність ТСС-А з «другою весною» його існування і, нагадавши слова євангеліста Івана «Щоб ви не зневірилися...», побажав управи наснаги до подальшої плідної праці. Про вагомий вплив Товариства «Свята Софія» задля збереження спадщини Патріарха Йосифа та вплив його постаті на формування релігійно-національної свідомості українців за кордоном говорила протоігуменя провінції Христа Чоловіколюбця сестер-василіянок сестра Доротея Бусовська. Голова Товариства академік Леонід Рудницький виголосив доповідь «До історії Товариства «Свята Софія» у США», яку супроводжував перегляд прозірок. Перший духівник філії Українського католицького університету у Філадельфії о. Тарас Лончина поділився спогадами про перші роки діяльності ТСС-А. Музичною окрасою вечора став виступ Марти Залізняка у фортепіанному супроводі Христини Юрчакевич, які виконали низку пісенно-музичних композицій.

ДО СВІТЛА ВОСКРЕСІННЯ КРІЗЬ ТЕРНИ КАТАКОМБ

3 травня в ЛаСаль Університеті (Філадельфія) відбулась міжнародна наукова конференція «Катакомбна церква в XX столітті», яку організували Релігійне товариство українців-католиків «Свята Софія» в США в співпраці з Науковим товариством ім. Шевченка, Українською католицькою освітньою фундацією в Чикаго, Східно-Європейським дослідним інститутом ім. Лигинського та Фундацією Українського вільного університету.

Цьогоріч минає 25-ліття виходу з підпілля Української греко-католицької церкви, яка за радянського режиму понад 40 років свого існування провела в катакомбах.

Зі словами привіту до учасників конференції звернувся капелан ЛаСаль Університету бр. Роберт Кінцлер, який, зокрема, провів молитву за мир та врегулювання ситуації в Україні. Вранішню сесію відкрив професор ЛаСаль Університету академік Леонід Рудницький. Вичерпну доповідь на тему «Церква і тоталітарна держава» виголосив визначний історик, професор факультету релігієзнавства ЛаСальського Університету, д-р Джефрі

Келлі. Він, зокрема, провів паралелі між ставленням нацистської влади в Німеччині до церкви та переслідуваннями УГКЦ з боку радянського режиму. Відтак, доповідач ґрунтовно висвітлив життєвий шлях мучеництва найвизначнішої і найоригінальнішої постаті серед протестантських теологів соціального спрямування у XX столітті – німецького лютеранського пастора й теолога Дітріха Бонгофера (1906-1945 рр.). Подібно як мученики УГКЦ, які не підкорилися тоталітарній атеїстичній системі в СРСР, Бонгофер не схилився перед машиною нацистського режиму. Його статуя, що знаходиться серед зображень десяти християнських мучеників новітнього часу, розміщена на західному фасаді Вестмінстерського абатства в Лондоні. Як зазначив Дж. Келлі, Бонгофер – людина надзвичайної особистої мужності, активний антифашист, страчений у німецькому концтаборі за кілька тижнів до капітуляції Німеччини. Будучи задіяним в екуменічних колах, він одразу зрозумів важливість інформування міжнародної громадськості про те, що відбувалось у нацистській Німеччині. Попри пропозиції викладацької справи в Лондоні та Нью-Йорку та незважаючи на початок Другої світової війни, Бонгофер повернувся на батьківщину. «Я повинен пережи-

Учасники конференції (зліва направо): Леонід Рудницький, Микола Рудницький, Джефрі Келлі, Ірина Іванкович, Світлана Гуркіна, о. Марко Семеген, о. Іван Сіячук, Пол Мойзес

ти цей складний період нашої національної історії разом з християнами в Німеччині. У мене не буде права брати участь у відродженні християнського життя після війни, якщо я не розділю з моїм народом випробування цього часу», – запевняв він. Думки Бонгофера про безрелігійне християнство спричинили полеміку та дискусію, адже для нього, як цього навчає Святе Письмо, християнство виявлялося не в словах, а в конкретних справах, вчинках, у ставленні до інших людей.

У доповіді на тему «Реакція українських греко-католиків на ліквідацію та переслідування їхньої церкви советським режимом: 1946-1989», директор Інституту історії

церкви Українського католицького університету д-р Світлана Гуркіна окреслила особливості ліквідації радянським тоталітарним режимом Галицької митрополії і Мукачівської єпархії ГКЦ, описала початки формування Церкви у катакомбах, єпископську правонаступність, а також проаналізувала підготовку нових священників, особливості літургійного і молитовного життя греко-католиків, монаші спільноти, відмінності між сільськими й міськими спільнотами, роль жінок, форми та прояви народної релігійності і боротьбу за легалізацію Церкви.

Заключним моментом ранішньої сесії стало відкриття виставки «До світла Воскресіння крізь терни

катакомб», що її підготував Інститут історії церкви УКУ, та презентація англomовного видання книги за однойменною назвою, яку переклала Ірина Іванкович.

Директор Департаменту справедливості США д-р Андрій Сороковський проаналізував «Шлях до легалізації Української греко-католицької церкви, 1984-1991». За його словами, легалізація УГКЦ відбувалась поетапно та на кількох рівнях і, відповідно, спричинила низку наслідків. Вихід Церкви з підпілля розпочав процес повернення надбань їхньому повноправному власникові, привернув до лона УГКЦ ґроно священників, які попередньо служили під юрисдикцією Російської православної церкви. Врешті, вихід Церкви з підпілля повернув їй право на віровизнання і дав можливість виконувати свою місію в умовах вільного світу.

На завершення професор релігієзнавства Ровзмонт-коледжу Пол Мойзес поділився з присутніми своїми аналітичними спостереженнями про сучасну ситуацію УГКЦ з перспективи її 400-літньої історії та в порівнянні із ситуацією інших церков у країнах Східної та Центральної Європи.

Прес-служба Товариства «Свята Софія» в США
Фото Стефана Фартушка

Дзеркало

ТРАВЕНЬ

Травень є травень. І ми неповторно живі,
й наші сади, мов ліси з непролазною тінню.
Скільки тепла подаровано цьому камінню,
світла – цим вікнам, підземного тління – траві?

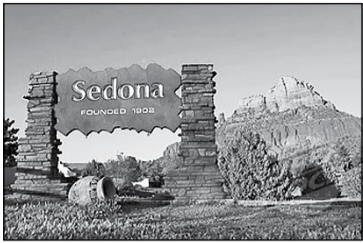
Скільки на наших очах облетіло кульбаб?
Що залишається – стебел пuste безголів'я?
Мислячих стебел розкішно-густе пустослів'я?
Стежмо за вітром, і промінь – мов поданий трап.

Кров переміниться. Цвіт на каштанах мине.
Ми поспішаємо жити, немов після мору.
Може, у тім і спасіння – пізнати цю пору,
ніби останнє цвітіння. Єдине. Одне.

Юрій Андрухович

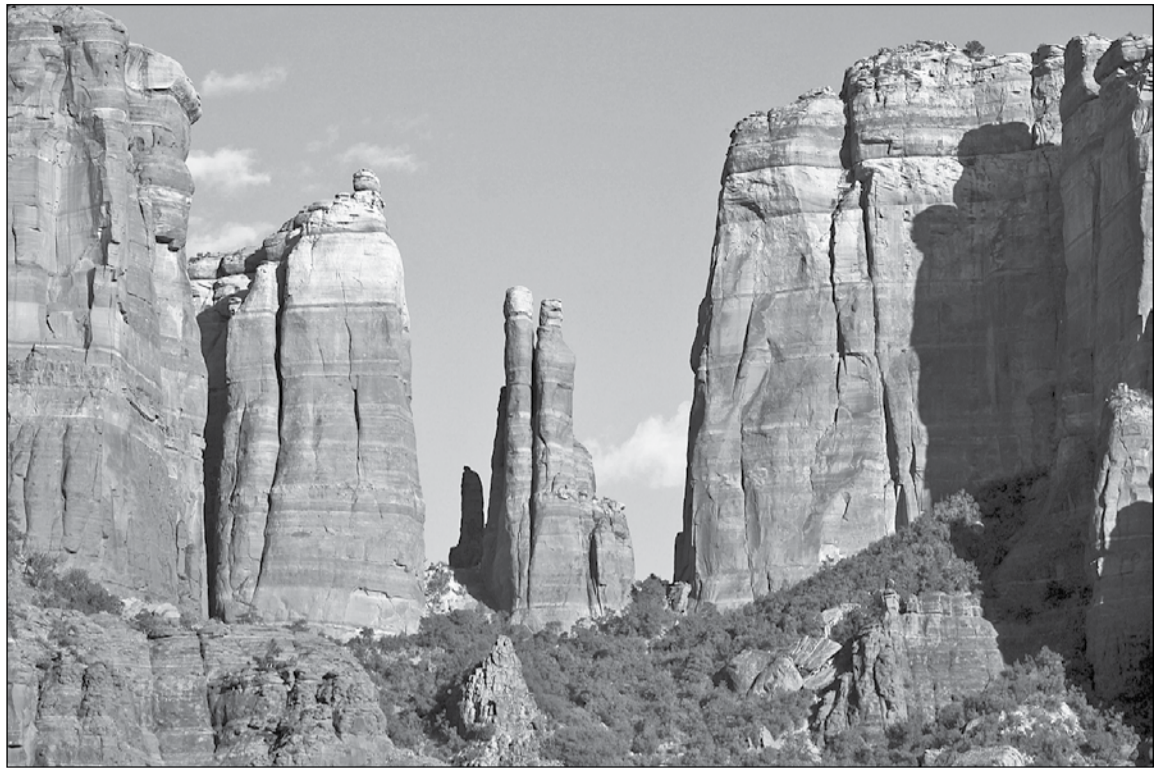
ВІД ШТАТУ ДО ШТАТУ

Від Фініксу до Седони – 120 миль, дві години тихої їзди автотрасою, що прорізує мовчазну пустелю. За якихось півгодини прощаємося з гігантськими кактусами сагуаро, які остаточно зникають з обрію, й око починає зникати до менш екзотичного краєвиду, в якому переважають усі відтінки жовтого кольору. Земля вздовж траси огорожена, отже, комусь належить й, швидше за все, називається вже не пустельним заповідником, а ранчо. «І кому

Десь тут, посеред цієї червоно-зеленої галактики, Вірко Балеї прикупив собі невеличкий будинок, дачу, як сказали б у материковій Україні, щоб мати можливість творити в природному середовищі. Ми не стали шукати дороги до неї, хоч композитор запрошував не минати, якщо будемо в цих краях, а вирушили туди, заради чого найперше й приїхали. Ми шукали... ворота до раю.

Заплативши п'ять доларів, запаркувались у відведеному місці. Сонце обіцяло цього дня не відставати від фінікського, хоча, зазвичай, воно тут у цю пору милосердніше. Перевзулися в гірські черевики, вкинули в наплічник три пляшки води й ступили на стежку, якою щороку йдуть тисячі людей з усього світу, а ще мільйони мріють коли-небудь пройтися. За якихось метрів двісті, як і попереджала мапа, якою завбачливо запаслися, дійшли до роздоріжжя, від якого, точно

Червоні скелі Седони

СЕДОНА: В ПОШУКАХ ПАРАЛЕЛЬНОГО СВІТУ

тут потрібні такі простори каміння?!» – дивуємося вголос. Відповідь лежить на поверхні – насамперед любителям коней, табуни яких час від часу скрашують неоконкретний краєвид. Чомусь відразу ж згадуються ковбойські вестерни, так і очікуєш, що ось-ось з-поза о-он-н тієї горбаті скелі вилетить який-небудь Рекс Аллен. А за «співаючим ковбоєм» й апачі з ритуальним пір'ям на голові... Недаремно ж цю «натуру» так полюбає Голівуд, який зняв тут не один десяток фільмів. Власне, Голівуд і зробив першу рекламу цим краям – у 1923 році седонські знамениті вершини вже були зафіксовані ним у «Angel and the Badman», «Desert Fury», «Blood on the Moon», «3:10 to Yuma»... Й їх почав влізати весь світ. Спочатку заінтриговано, а потім – зачаровано.

Седона справді зустрічає нас по-голлівудськи – простеливши «червону доріжку». Але не фабричного (навіть якщо це «фабрика мрій»), так би мовити, виробництва, а власного, «домотканого». Недаремно ж ці місця називають ще «Землею червоних скель». Згадується Вірко Балеї, знаменитий український композитор, який живе тепер у Лас-Вегасі. Своім приїздом сюди ми багато в чому завдячуємо саме йому. Якось у Нью-Йорку, після представлення фрагменту його опери «Голод-33. Червона земля» в штаб-квартирі ООН, він розповідав, що на написання цього твору його надихнула Седона. «Знаєте, там домінують лише два кольори – червоний і зелений, – захоплююче оповідав композитор. – А довколишня земля настільки червона, що здається, немов напоєною кров'ю й асоціюється в мене з Україною...»

Наша довідка: Седона (Sedona) – місто на території Національного заповідника Коконіно в долині Верде (штат Аризона). Славиться унікальними скельними ландшафтами. Вважається головною енергетичною точкою планети.

Місто отримало свою назву на честь Седони Арабелі Міллер Шнеблі, дружини Теодора Карлтона Шнеблі, першого власника пошти в цих краях. Вона цікавилася історією індіанців, які в 1897 році були переселені звідси за 180 миль на південний схід у резервацію Сан Карлос. В 1950-ті роки в Седоні мешкало всього 155 осіб. З 1960-х років місто почало бурхливо розвиватися як туристичний центр, більшість готелів у якому було збудовано в 1980-1990-ті роки.

За даними перепису 2010 року, тут постійно мешкає понад 10 тисяч осіб, з яких 92 відсотка – вихідці з Європи, 6% – латиноамериканці, 0,5% – афроамериканці, 0,5% – індіани, 0,9% – вихідці з Азії. Щороку місто відвідують від 2 до 4 мільйонів туристів з усього світу. Економіка Седони базується переважно на туризмі.

Образні назви: «Земля червоних скель», «Аризонський маленький Голівуд», «Туп землі».

Біля «брами до раю»

як у казці, стелилися три дороги: праворуч підеш..., ліворуч звернеш... Третя стрілка скеровувала нас на Boynton Canyon Vortex, туди, куди нам, власне, було й потрібно.

Порохнява стежка, швидше терракотового, ніж червоного кольору, вибита мільйонами ніг, стрімко вела вгору, грайливо обгинаючи скелю за скелю. А щоб путівники не збилися з правильного шляху, на поворотах і роздоріжжях чиясь дбайлива рука встановила «колони» з дрібного каміння, обгорнуті металевою сіткою. Чим вище піднімалися вгору, тим частіше почали зустрічатися обабіч півців мініатюрні пірамідки, вибудовані з камінчиків, покладаючи один на одний. Чим вище – тим більше. Аж поки перед нами не постав цілий скульптурний сад таких же пірамід, але «розбитий» на доволі об-

ширному плато, яке підступало й ніби підтримувало-підпирало червону вершину чудернацької форми, що самотньо тепер здіймалася над ним і яку нам належало здолати.

Підступившись до таємничого кам'яного саду, не без здивування помітили, що високочолий чоловік старшого віку, з акуратною клиноподібною борідкою, разом з жінкою такої ж інтелігентної постави (потім,

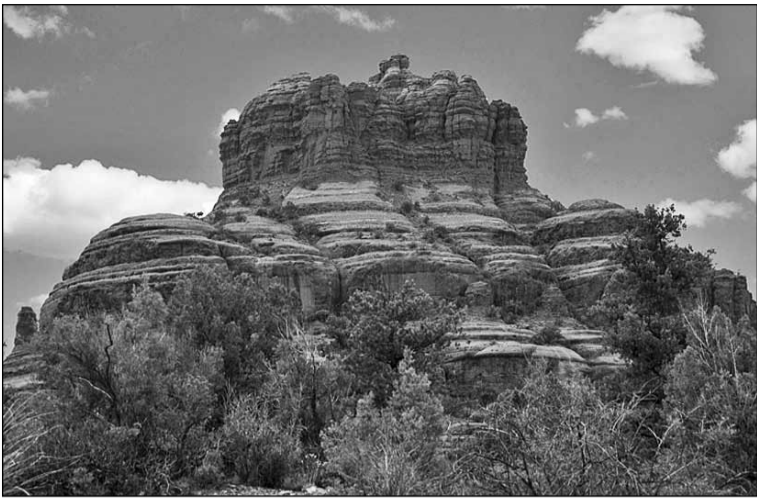
коли ми попросили їх сфотографувати нас на тлі цього саду й розговорилися, з'ясувалося, що це університетські викладачі зі штату Вісконсин) беруть підручне каміння й також будують такі ж пірамідки. В пам'ять про тих своїх рідних, які відійшли у засвіти.

У той момент, якби хтось із знайомих поглянув на нас збоку, то, напевне, подумав би, що ці люди впали в дитинство або піддалися впливу якогось гіпнозу. Бо ми також назбирали каміння й побудували аж сім пірамідок – у пам'ять про своїх спочилих найближчих і одну – пам'яті героїв Небесної сотні, ставши при цьому на коліна й помолвившись.

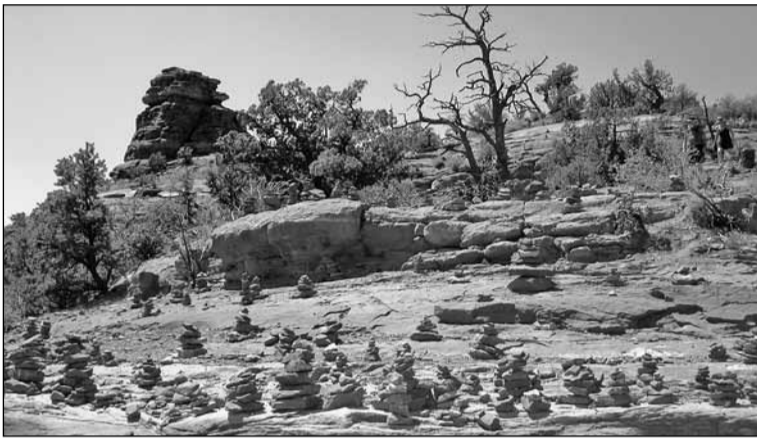
Не діти душею сюди не ходять. Вони будують здебільшого «пірамідки» фінансові. Давні ж індіани вірили, що саме тут, біля цієї вершини, знаходиться невидима брама, через яку душі померлих прямують у інший світ.

Не знаємо, чи піднімався сюди Вірко Балеї і чи вірив, що душі мільйонів невинно убієнних штучним Голодомором українців, думу про яких він втілював у своїй музиці, саме тут попрощалися востаннє зі світом (бо ж, за недитячою логікою, де в Бога та Україна!). А ще один, можливо, більше реаліст, ніж романтик, наш колега-журналіст Роман Купчинський, знаючи, що його дні пораховано, обіцяв «надіслати звіти е-мейл, якщо там працює електронна пошта, й розповісти, як там, що й до чого»... Але не написав. І поки що звіти, як писав інший романтик з дитячою душею – поет Ігор Павлюк, «повернувся лиш один, та й то не надовго»...

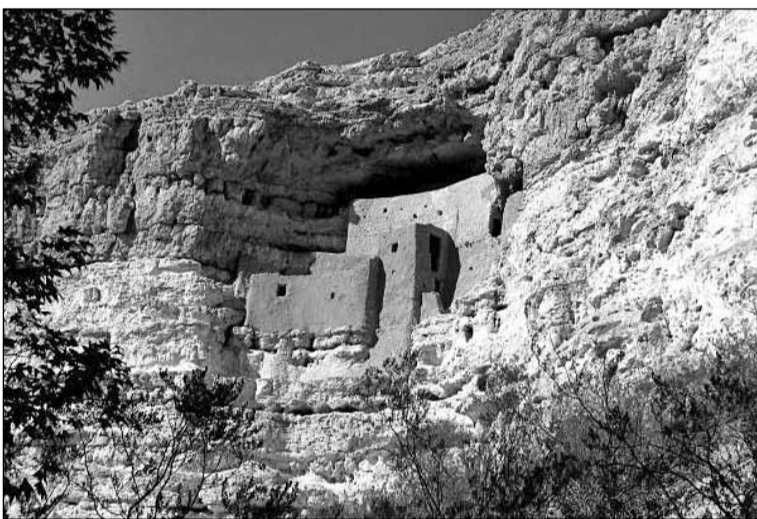
Седона – маленьке місто посеред аризонських гір. Обвітрені скелі жовто-гарячого й терракотового кольорів і дивовижних форм, завжди тепла погода.

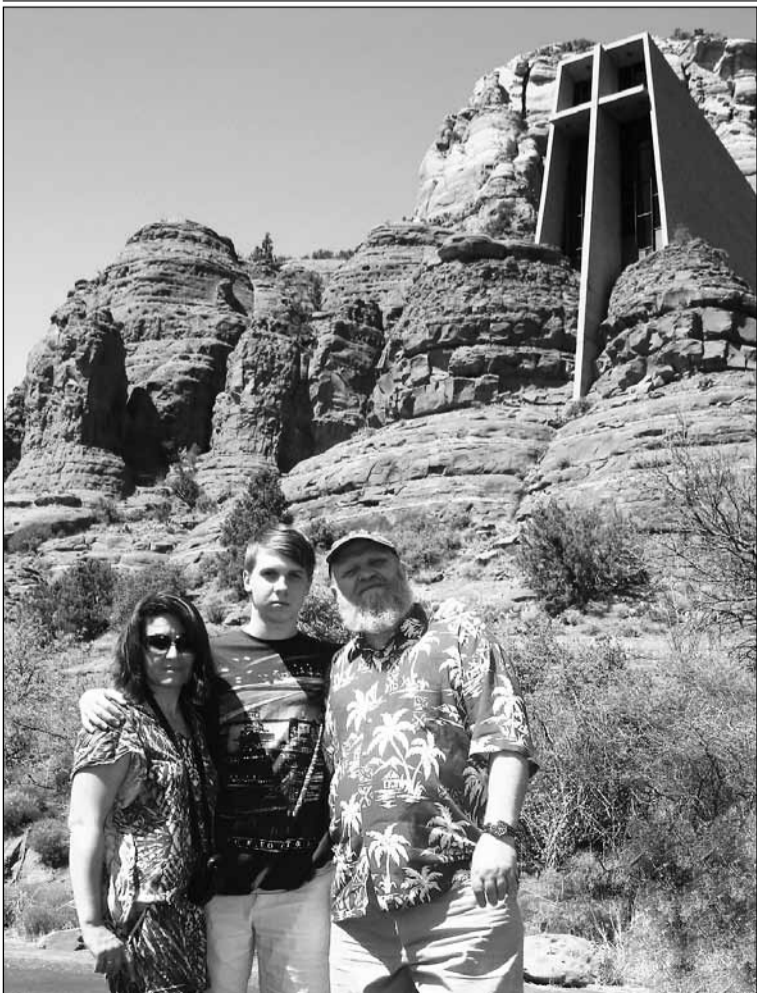
Скеля «Дзвін»

Пірамідки пам'яті спочилих душ

Фортеця Монтесуми

Біля «церкви у скелі» – каплиці Святого Хреста

Будинки переважно саманні, побудовані так, що гармонійно вписуються в ландшафт і не порушують гармонії довколишньої природи. Це місце ніби спеціально сховане від сторонніх очей. Індіани жили на цій землі червоних скель з давніх давен і вважали, що Седона – це центр Всесвіту, й цю священну землю можна використовувати лише для спеціальних обрядів та церемоній. Важливу роль у їхній культурі відігравали «місця сили» – географічні зони, яким притаманні сильні енергетичні поля. На них вони й будували свої святилища та приходили туди набиратися духовної снаги. Індіани встановили їхнє місцезнаходження завдяки визначенню перетину з «вихрами» (вортексами), гігантськими енергетичними магнітами, на яких базується електромагнітна мережа Землі. Вортекси – це місця викиду цілющої енергії. Їх навіть вказано на мапі міста. У кожного вортексу своя спеціалізація – відновлення балансу, наближення до душ померлих, гармонізація взаємин, посилення енергії...

Ті, хто захоплюється такими теоріями, переконують, що є на землі й «особисті місця сили», вони немов своєрідна «кишеня» в полі Землі, яка за вібрацією збігається з вібрацією енергетичного поля тієї чи іншої особи й підсилює його. Тому «особисте місце сили» виводить розум на вищий рівень й прояснює його, дозволяючи відчувати приплив енергії та натхнення. Звідси й таке масове паломництво до Седони людей творчої думки й сповідників різних окультистичних філософій. Наприклад, прихильники модерної течії «ню-ейдж» вважають, що Седона – це аномальна зона, ворота в паралельний світ, місце, де всі енергії Землі сходяться воедино, й щороку проводять тут свої форуми. Чого тут більше – науки, містики, шарлатанства чи реклами, вигідної туристичним агенціям, кожен вирішує сам. Але сюди спеціально щороку приїздять мільйони людей з усієї планети підзарядитися енергетикою Землі та космосу. Й ми фізично відчували, що є таки тут якась батарейка, що підживлює людей енергією.

У Седоні зафіксовано чотири таких енергетичних «вихори» й відкрито позначено на всіх туристичних путівниках. Один з найпопулярніших знаходиться біля підніжжя вершини-дзвону (Bell Rock), візуально схожої на гігантський древній храм. У цьому районі періодично виникають, як стверджують парапсихологи й окультисти, містичні явища, притаманні особливо активним точкам Землі й не пов'язані ані з вітрами, ані з електрикою, ані з магнетизмом.

Седонська земля буквально наповнена таємницями. Причому не лише наземними, гірськими, а й підземними. Криниця Монтесуми – одна з них. На засушливих безплідних землях, де рясні дощі з примхи небесної канцелярії випадають вкрай рідко, вода в первісних народів була

об'єктом обожнювання й поклоніння. А тут зовсім містичний варіант – посеред пустелі, немов дарунок богів, невідомо звідки взялося невелике кругле озерце теплої чистої води. Причому середня температура її – 25 градусів за Цельсієм зберігається і в 40-градусну спеку і в прохолодні зимові ночі. Більше того, в спекотні часи довкола пересихають струмки й цілі ріки, а рівень Криниці Монтесуми залишається незмінним. Як же не обожнювати таке диво!

Легенди про чарівне озеро, яке живиться з надр землі, передаються з уст в уста століттями. Що ж це за таке водоймище дивне? Криниця Монтесуми – природний водостічний трап зворотньої дії – з безперервним надходженням води, яка просочується крізь підземну свердловину у вапняку. На цьому місці з давніх часів була печера, по дну якої протікали ґрунтові води. Приблизно 11 тисяч років тому її склепіння обвалилося й утворилася дірка, яку заповнили підземні води. У результаті вийшла карстова воронка – єдина такого роду на Землі, стверджують американські геологи.

Довкола озера-криниці – оаза соковитої зеленої трави. Трохи віддалік, на обриві, – ще одна печера, в яку «вмонтовано» багатоповерху фортецю. Це фортеця Монтесуми. Європейські поселенці висловили припущення, що таке міг спорудити лише імператор ацтеків Монтесума II й назвали печеру на честь нього. Хоча твердження це помилкове, бо фортецю побудовано на сто років раніше народження ацтекського імператора. А спорудили цю врзану в скелю п'ятиповерхову будову з 20 кімнатами індіани племені гогокам; й до сьогодні ніхто не знає точної дати, коли вони залишили цей замок, чому й куди зникли.

У Седоні з 10-тисячним населенням багато розкішних картинних галерей, дорогих ресторанів, стильних барів, затишних готелів. Але люди приїздять сюди з усіх – усюду не по це. Седону люблять люди богемні. Прагматикам й обивателям тут робити нічого. Можливо тому, що Седона – це місце паломництва для тих, хто шукає власний духовний шлях, свою дорогу до храму. Одна з таких стежок веде до храму на скелі. Незвична церква називається каплицею Святого Хреста (Chapel of the Holy Cross) або каплицею в скелях.

Побудована вона в 1956 році за проектом Маргарити Штауде, яка вважала її своїм найбільшим художнім досягненням і виконанням місії на землі. Вона була ученицею всесвітньо відомого архітектора Френка Ллойда Райта й відома як скульптор, меценатка, ревно сповідниця католицької віри. Маргарита була переконана, що мистецтво повинне бути тісно пов'язане з духовним світом людини. Каплиця зроблена у вигляді гігантського хреста, який, здається, підтримує всю споруду.

Якщо вірити мемуарам, то в 1932 році Маргариту Штауде осяяло Провидіння й вона майже 20 років їздила Америкою й Європою в пошуках місця для втілення своєї високої ідеї й, зрештою, знайшла те, що шукала, в Седоні.

А передісторія така. Син Френка Райта зачарувався ранніми ескізами Маргарити Штауде й вони разом зробили початковий проект такого духовного центру. Жіночий монастир у Будапешті також був заморожений її ідеєю й планував розмістити церкву над Дунаєм. Однак реалізації плану перешкодила Друга світова війна. Знадобилося 18 місяців, щоб завершити будівництво з доволі скромним бюджетом – 300 тисяч доларів. Скульпторка створила його за власний кошт і присвятила своїй матері. У 1957 році седонську наскельну церкву Святого Хреста удостоєно престижної національної премії Американського інституту архітекторів – AIA (American Institute of Architects). Chapel of the Holy Cross здіймається на 70 метрів над долиною й височіє між двома червоними скелями, які ще більше возвеличують хрест висотою 27,5 метра.

Був другий день Великодня. Коли ми овальною автострадою, схожою на трап літака, під'їхали автомобілем до її підніжжя, а потім монументальним мостом піднялися ще на кількасот метрів пішки, всередині цього молитовного дому ще пахло воском свічок, запалених під час ранішньої літургії. Каплиця належить парафії святого Івана римсько-католицької єпархії Фінікса. Як і водиться в католицьких храмах, залу розділяють два ряди стільців – по сім з кожного боку, де можна помолитися й просто подумати про вічність і сенс людського життя. До цього спонукає й неозорий седонський краєвид, що відкривається з величезного вікна на всю стіну, гобелени, «живі» свічки, які можна запалити в пам'ять про дороги вашому серцю людей. Велелюдно, але не гамірно. Люди з порожньою душею сюди, напевне, не ходять. Однак біля квітів, які дивовижно прижилися й розкошують на голих скелях, що оточують храм, хтось повісив табличку: «Не рвіть нас! Ми – посмішка Бога...»

**Катерина Кіндрась,
Валентин Лабунський
Фінікс – Седона –
Тусаян – Пейдж**

**Життя без подорожей
неймовірно нудне й
нецікаве. Але вирушати в
дорогу навмання не варто -
побутові й дорожні проблеми
можуть зіпсувати всю вашу
відпустку. Краще зверніться по
допомогу до туристичної
агенції New Tours, яка по-
годує всі проблеми і
зробить вашу поїздку незабутньою.
Тисячі маршрутів в Америці та світі.**

**Телефон для довідок:
(718) 934-7644
або зайти на сайт:
www.newtours.us**

ЛИСТОНОША «НГ»

Дорога редакціє! Незабаром президентські вибори. Але я не знаю, чи потрапила я до списку виборців. Чи не могла б ваша дуже шанована в громаді газета розповісти на своїх сторінках, як це можна зробити. Була б дуже вам вдячна за це.

**З пошаною,
Світлана Дубовик
Бруклін**

Від редакції: Шановна пані Дубовик! На цій сторінці «НГ» ми вміщуємо повідомлення «Нової української хвилі» про президентські вибори. В ньому ви знайдете всю необхідну інформацію.

ЮЛІЯ ТИМОШЕНКО – ЦЕ НЕ ТА ЛЮДИНА, ЯКА ГІДНА БУТИ ПРЕЗИДЕНТОМ

Доброго дня, пане редакторе! Написати цього листа мене спонукало ваших «65 рядків від редактора» за 17 квітня. Насамперед хочу подякувати вам за вашу газету, більшість матеріалів якої завжди є цікавими і змістовними. Газета є добрим порадином і підтримкою українцям, які живуть далеко від Батьківщини.

Всі ми знаємо, яка в Україні складна ситуація, всі переживаємо, кожен прагне внести свою лепту в нашу перемогу над злом, що панує на рідній землі. Ми з нетерпінням чекаємо виборів, хочемо, щоб вони відбулися, хочемо, щоб було обрано гідного президента, хоча в даній ситуації це малоімовірно.

Судячи з ваших роздумів, ви є симпатиком Юлії Тимошенко. Це ваша справа, але ви маєте можливість висловити свою думку публічно, вона може вплинути на людей і тому я хотіла б поділитися деякими думками з цього приводу. Що дає мені

таке право? Я живу в Нью-Йорку всього рік, до цього весь час була в Україні. Я бачила всі «бенефіси» Ю.Тимошенко, починаючи з виборів 2004 року і навіть ще раніше. Те, що про неї написано, це одне, а те, що бачиш сам, – зовсім інше. Я працювала в бібліотеці, вмію працювати з інформацією й аналізувати її. Не та це людина, яка гідна бути президентом України. Не та це людина, яка здатна переосмислити своє життя, зробити висновок після пройденого. На жаль, вона дуже брехлива і підступна. Левова частка всіх бід України – від неї. Вона не давала працювати Ющенку. Вона не дала своїй партії проголосувати за асоційоване членство України в ЄС (чи в НАТО, вже не пам'ятаю). Але добре пам'ятаю те голосування у ВР, коли вона кричала, що з цього приводу потрібен референдум. Якби все пішло по-іншому, якби тоді це було проголосоване! Добре пам'ятаю також, як вона хі-

хкала перед камерами разом з Путіним над Ющенком. Як Путін виторгував захмарну ціну за газ в обмін на закриття її особистих боргів перед Росією. Не факт, що вона не винна ще щось. Зараз з'явилися публікації про її залаштункові домовленості з Януковичем. Відразу ж її прибічники ополчились, що це неправда. Але мені не треба цих публікацій. Я добре пам'ятаю те засідання ВР, де про це було заявлено. Янек відмовився від співпраці з нею. Таких прикладів можна навести безліч. А ще була ціла лавина найрізноманітнішої брехні, яку вона виливала на голови українців. Це дуже фальшива людина, яка не може принести користі Україні. Я не розумію, як людина з таким досвідом спілкування з людьми, як ви, не можете цього бачити. А ще один аргумент – президентом України має бути українець. Є така приказка гарна – свій як не заплаче, то скривиться. Генетична пам'ять важить дуже багато.

Хто мав би бути президентом? Хотілося б, щоб це був патріот, але зараз це нереально. Кличка затюкали, хоча в даній ситуації він був би ідеальний. Чесний, незаплямований, молодий, амбітний. Ну що ж, до такого не доросли. Так що залишається все-таки Порошенко. Я не в захваті від нього, але порівнювати його з нею навіть неетично. До речі, він не олігарх, газом і ліками не торгує. Все-таки виробництвом займається. А який бізнес у Тимошенко? А які олігархи за нею стоять, ви знаєте?!

Вибачте, пане Лабунський, що дозволила собі вам написати. Прошу вас – хоча б не агітуйте за неї. Ваша газета ж не є органом партії «Батьківщина». Ви мали б писати про всіх. Мені це дуже боляче, ще раз кажу, бо я бачила всю її діяльність. Не та це людина, за яку себе видає, не та.

**З повагою,
Дарія Іваницька**

ПЕТРО ПОРОШЕНКО: ВІД МЕДВЕДЧУКА ДО ЯНУКОВИЧА

Шановна редакціє!

Наближаються президентські вибори. 25 травня більшість з нас, громадян України, підуть на виборчі дільниці, аби проголосувати за майбутнього президента України. Кандидатів багато, але як свідчать соціологічні опитування, лідирує Петро Порошенко. Але всі ці опитування не варті навіть паперу, на якому написані. В Україні все це купується й підтасовується. Кандидатам вкрай важливо подати ситуацію так, що вони нібито йдуть попереду, випереджаючи всіх своїх конкурентів. Це змушує людей, які ще не визначилися, за кого голосуватимуть, йти за більшістю (так влаштована людина) й віддавати голоси фіктивному лідеру.

Нині майже всі соціологічні опитування стверджують, що з великим відривом лідирує Порошенко. Що він начебто ледь не втричі випереджає Юлію Тимошенко. Щось тут дуже підозріло. Чи не купив ці «опитування» шоколадний барон. Адже грошей в нього вистачає.

Мій брат працює в Україні на цукровому заводі, власником якого є Порошенко. Він пише й телефонує часто мені й розповідає, що він зробив з цукровими заводами по всій Україні, на що перетворив людей. Повний занепад, заводи закриваються, цукор лежить на складах нікому не потрібний. А цей капіталіст з року в рік збільшує свої капітали. А для того, щоб його ніхто не перевіряв, постійно сидить десь у владному кабінеті. Причому при всіх президентах. Я, як довідався, що він був правою рукою Медведчука, відразу зрозумів, що це за людина. Йому влада потрібна не для того, аби рятувати Україну, а для того, аби її ще більше грабувати. Причому це великий інтриган.

Згадаймо Помаранчеву революцію, на гребні якої Ющенко та його команда прийшли до влади. І що ми побачили вже з перших днів їхнього володарювання?! Порошенко в прагненні до влади пересварив всіх – кожного з кожним.

Дехто вважає, що він підтримав Майдан, а тому заслуговує на президентство. Але він його підтримав, бо побачив, що Майдан перемаже. А до того був міністром економіки у Януковича-Азарова. Більше того, саме Порошенко був одним з організаторів злочинної Партії регіонів, яка розірвала Україну й довела її до межі банкрутства.

Варто ознайомитися з біографією Порошенка, щоб зрозуміти, що це за тип. Багатющий батько, один з перших радянських цеховиків, влаштував його за великої хабарі на факультет міжнародних відносин. Здавалося б, молодий випускник цього елітного факультету для обраних після закінчення почне робити дипломатичну кар'єру. Але це тільки тому, хто не знає, ця професія здається заманливою. Насправді ж платять нашим дипломатам жалюгідні зарплати, і Порошенко, ні дня не пропрацювавши на цій ниві, йде до батька робити великі гроші. І успішно робить їх. Але для того, щоб на їхній сімейний бізнес не було наїздів, пнеться у владу.

Він ніколи нічого не робив за так, без вигоди. Ющенка до влади він привів, сподіваючись на посаду прем'єра. А коли її віддали Тимошенко, розв'язав проти неї справжню війну.

Це вкрай небезпечний чоловік. Голосувати за нього – означає кинути Україну у новий вир чвар, випробувань і потрясінь.

**Микола Коросташивець
Нью-Джерзі**

Наші співвітчизники

з Небесної Сотні

поклали своє життя за свободу

для мільйонів українців.

Свідомий вияв нашої громадянської позиції
на виборах 25 травня - це всього лиш невелика
пожертва своїм часом.

Сповнімо його гідно!

Слава Україні!

Нова Українська Хвиля

Виборчі дільниці працюють у Посольстві України у Вашингтоні,
в Генеральних консульствах у Нью Йорку, Чикаго, Сан-Франциско.
Виборча дільниця у Нью-Йорку працює з 9-ї ранку до 7:30 год. вечора –
протягом тижня й з 11-ї год. ранку до 3:00 год. по полудні – в суботу та
неділю. Подати заяви на внесення до списку виборців можна до 17 травня ц.р.

Український Музей та
Мистецька група «Яра»
запрошують Вас на виставу

ТЕМНА НІЧ ЯСНІ ЗОРІ

В 1858 р.
Тарас Шевченко
був звільнений
з неволі
після 10 років
заслання.
Він запізнав великого
афро-американського
актора
Айра Олдріджа
і нарисував його
портрет.

Вистава створена
Мистецькою групою
«ЯРА»

неділя
18 травня 2014 р.
о год. 3:30 по пол.

М УКРАЇНСЬКИЙ МУЗЕЙ
222 East 6th Street
New York, NY 10003

T: 212.228.0110
F: 212.228.1947
info@ukrainianmuseum.org
www.ukrainianmuseum.org

Вступ 20 дол.
(включно з перекусом)
Членам 10% знижка

Квитки замовляйте на вебсайті
або телефонічно: 212.228.0110

Українська Католицька Церква
ПРЕСВЯТОЇ ТРІЙЦІ

УКРАЇНСЬКИЙ ФЕСТИВАЛЬ

Втретє на
Staten Island

1-го червня 2014
з 12 до 19 години

В програмі:

о 10 годині - Служба Божа
о 12 годині - Фестиваль та урочистий концерт

А ТАКОЖ: Смачна їжа, Музика (Гурт "Заграй"), Танці, Атракциони для дітей, Ярмарка

На території Української Католицької Церкви Пресвятої Трійці
288 Vanderbilt Avenue, Staten Island, NY 10304

Fr. Vasile Godenciu - Pastor • email: RevVasile@aol.com • Tel/fax: (718)442-2555

УКРАЇНСЬКИЙ ІМІГРАЦІЙНИЙ ЦЕНТР PALLADA

Заснований 1992

- Грінкарти (одруження, праця, об'єднання сімей, та ін.)
- Грінкарти через працедавця (Labor Certification)
- Оформлення документів для Візового Центру (NVC)
- Оформлення документів для вигравших у лотереї DV
- Отримання дубліката вигравшу у лотереї DV
- Візи нареченого або нареченої (K1)
- Робочі візи строком до шости років (H1B)
- Відновлення картки реєстрації прибуття до США (I-94)
- Продовження терміну перебування та зміна віз

- Довіреності та заяви
- Апостиль
- Нотаріус
- Травел паспорти для володарів грінкарт
- Натуралізація
- Громадянство
- Переклади документів
- Запрошення для тимчасового візиту в США

За інформацією відносно робочих годин
або для призначення Вашого візиту
просимо дзвонити за номером (212) 387-8683

98 Second Avenue, #2-A, New York, NY 10003
Tel.: (212) 387-8683 • Fax: (917) 522-9587 • E-mail: pallada@comcast.net

АДВОКАТ СЕРГІЙ ГОШОВСЬКИЙ

- ◆ Купівля-продаж нерухомості, бізнесу
- ◆ Імміграційне право
- ◆ Нещасні випадки, травми
- ◆ Заповіти, трасти, розлучення

Hoshovsky Law Firm, 347 Fifth Avenue, Suite 1009, New York, NY 10016
(212) 532-8600 (212) 532-8601 Fax: (212) 208-4509

ЗНАЙОМСТВО

Самітна порядна жінка шукає доброго чоловіка
(від 65 років й старшого) для товариського
спілкування й взаємної скраси самотності.

Тел: 973-842-1732.
У робочі дні прохання телефонувати після
9-ї год. вечора, а також у суботу та неділю
протягом дня.

ВІЧНА ПАМ'ЯТЬ

З великим сумом і почуттям
глибокого жалю довідалися,
що на самий Великдень,
20 квітня 2014 року, в Нью-
Йорку раптово зупинилося
серце Ярослава Крошного,
людини щедрої душі, яка
любила життя, свою родину
й понад усе – Україну.

Висловлюємо щирі співчуття дружині Тетяні,
донькам Христині та Оксані, родинам Носович
в Америці та Крошних в Україні з приводу
тяжкої втрати – передчасної смерті
дорогого чоловіка, батька, сина.
Вічна пам'ять тобі, Ярославе!

Родина Гошовських

"Нова газета" -
український громадсько-політичний тижневик.
Видається з жовтня 2008 року в Нью-Йорку
Видавець і головний редактор -
Валентин Лабунський
Власний кореспондент у США -
Катерина Кіндрась
Власний кореспондент в Україні - Василь Туглук
Дизайн - Ukrainian Media Group, Inc.

РЕКЛАМА Й ПЕРЕДПЛАТА ПРИЙМАЄТЬСЯ ЗА ТЕЛ.:
718-275-2503, 917-324-0359
Відповідальність за зміст рекламних матеріалів
та оголошень несуть рекламодавці.
Адреса редакції:
64-15 Dieterle Cres. Rego Park, NY 11374
Електронна адреса: vlabunsky2002@yahoo.com
Інтернет сторінка: WWW.NOVAGAZETA.INFO

"Nova gazeta" - the Ukrainian weekly
Established October 2008 in New York.
Publisher and editor-in-chief -
Valentyn Labunsky
Correspondent in USA -
Kateryna Kindras
Correspondent in Ukraine -
Vasyl Tuhlyuk
Design - Ukrainian Media Group, Inc.

The publisher may not have the same standpoints
with the author of a printed material.
Authors of printed materials are fully responsible
for the content of their commercial Ads
Editorial Office:
64-15 Dieterle Cres. Rego Park, NY 11374
Advertising Department: Tel.: 917-324-0359
E-mail: vlabunsky2002@yahoo.com
Website: WWW.NOVAGAZETA.INFO
Ціна договірної

Користайте тепер -
ціни на нерухомостях низькі,
а відсотки та умови на мортгеджах вигідні!

Звертайтеся до Кредитівки Самопоміч Нью Йорк

3.45%*

незмінний відсоток -
15-ти річний термін

SELF RELIANCE NEW YORK Federal Credit Union

Завжди професійна, конфіденційна та ввічлива обслуга.

Головне бюро: 108 SECOND AVENUE NEW YORK, NY 10003 Tel: 212 473-7310 Fax: 212 473-3251

E-mail: Info@selfreliancenyc.org; Website: www.selfreliancenyc.org

Outside NYC call toll free: 1-888- SELFREL

Вигідно росташовані філії:

KERHONKSON: 6329 Route 209 Kerhonkson, NY 12446 Tel: 845 626-2938; Fax: 845 626-8636 ❖ **UNIONDALE:** 226 Uniondale Avenue Uniondale, NY 11553 Tel: 516 565-2393; Fax: 516 565-2097 ❖ **ASTORIA:** 32-01 31ST Avenue Astoria, NY 11106 Tel: 718 626-0506; Fax: 718 626-0458 ❖ **LINDENHURST:** 225 N 4th Street Lindenhurst, NY 11757 Tel: 631 867-5990; Fax: 631 867-5989

*Потрібно 20% завдатку; 1-4 родинний дім для вжитку домовласника; без нараховування точок (no points); нема штрафу за передчасне сплатення позички; 180 місяців до сплати; \$1,000 позичка коштує \$7.12. Відсотки на позичках можуть змінитись в будь-який час без попереднього повідомлення.